

APOSTOLUL

REVISTA CADRELOR DIDACTICE

Editată de Sindicatul din Învățămînt și Cercetare Neamț

SERIE NOUĂ, ANUL X, NR. 109

octombrie 2008

SALARII CONTRA REFORMĂ ȘI PERFORMANȚĂ

Președintele Traian Băsescu a făcut, după promulgarea legii creșterii salariilor profesorilor, un apel la sindicate pentru ca acestea să nu producă tensiuni, dînd asigurări că, după alegeri, dacă va exista un guvern responsabil, ideea "salarii contra performanță" va rămîne deschisă.

Băsescu a spus că prin promulgarea legii de creștere a salariilor profesorilor concomitent cu semnarea de către liderii principalelor sindicate din educație a Strategiei Miclea s-au creat premisele unui pact

"salarii contra reformă și performanță".

"Am speranța că majorarea salariilor profesorilor nu va genera în acest moment tensiuni sindicale. Fac un apel în acest sens la sindicate", a spus Băsescu menționînd că unele dintre sindicate "au fost stimulate să reacționeze împotriva creșterii salariilor profesorilor, unele fără să o spună deschis".

El a amintit că în prezent se intră pe "ultima sută de metri pentru alegeri".

"Corect ar fi să așteptăm terminarea alegerilor și numirea unui nou guvern. Vă garantez că în situația în care, după alegeri, vom avea un guvern responsabil, ideea de

salarii contra reformă și performanță rămîne deschisă, iar ideea salarii și gata, pentru voturi, s-a închis și sper să rămînă închisă", a spus Băsescu.

El a mai declarat că sumele pentru creșterea salariilor profesorilor sunt nesemnificative în raport cu sumele destinate investițiilor în infrastructură.

"Vă asigur pe dumneavoastră, dar în primul rînd pe români și pe analiști, că nu poate fi vorba de afectarea investițiilor prin creșterea salariilor profesorilor, și dacă va fi nevoie, după alegeri, ale funcționarilor publici și ale celor din sănătate contra performanță", a spus Băsescu.

Celelalte categorii de bugetari, cu excepția cadrelor didactice, amenință cu proteste dure și greve generale pe termen nelimitat pentru creșterea salariale de 50 la sută, după ce președintele Traian Băsescu a promulgat legea de majorare a salariilor cadrelor didactice.

Funcționarii publici își respectă calendarul acțiunilor anunțate, respectiv greva generală pe 13 noiembrie, cerînd o creștere salarială egală cu a profesorilor, considerînd bună decizia președintelui de a promulga legea de majorare cu 50 la sută a salariilor cadrelor didactice, a declarat președintele Federației Sed Lex, Vasile Marica.

ASOCIAȚIA ÎNVĂȚĂTORILOR DIN JUDEȚUL NEAMȚ

VIVAT, CRESCAT, FLOREAT!

Se știe că unirea face puterea iar cel care d e z b i n ă , stăpînește. „Divide et impera”!

Dăscălim ea este o putere, însă niciodată, nici nu au crezut și nici nu s-au încrezut că ar fi așa ceva. De aceea, poate, puterea a fost confiscată de cei care au văzut în exercitarea atributelor ei o sursă de beneficii mai curînd decît una de binefaceri.

Într-o societate ideală, așa cum și-o imagina bătrînul Platon, (v."dialogul" Republica), înțelepții, învățătorii neamului, trebuiau să fie și conducătorii polisului. Așa i se părea lui firesc, adică rațional, căci învățătorii modelează mințile copiilor, iar viitorul va fi cu atît mai frumos cu cît educația este mai bună.

În fond, învățătorii unui popor au în seamă chiar ceea ce este mai important pentru el: copiii, de aceea puterea formatorilor este imensă.

Învățătorii s-au mulțumit însă să nu o considere ca atare și s-o privească mai curînd ca pe o responsabilitate și chiar mai mult, ca o datorie. Ei știu că datoria este un imperativ moral despre care, un alt învățător, Immanuel Kant, spunea că seamănă cu stelele de pe cer. Neclintită și

inalterabilă, datoria de a educa trebuie îndeplinită indiferent cît de vitrege sunt vremurile, cît de grosolană este ingratitudea publică, cît de orbe viziunile cîrmacilor, cît de strîmbe legile și cît de rușinoasă este indiferența ipocrită a finanștilor.

Pe toți fonții și gușații, „vînzătorii acestei nații”, - vorba Poetului - , îi frămîntă viitorul, căci se gîndesc la propria prosperitate.

Numai dăscălim ea calică și alți naivi, sărăntoci cu inimi mari, fac în continuare apostolatul, tîcînd și suportînd.

Pentru că glasul lor trebuia să se audă, învățătorii s-au unit într-o Asociație Generală a Învățătorilor din România, la 01 octombrie 1928, adică acum 8 decenii.

Nici atunci nu au cerut mare lucru pentru ei, stabilind niște obiective statutare:

a. Cultivarea sentimentului de solidaritate între membrii corpului didactic primar din România și a legăturilor de interes general, cultural și profesional, cu organizațiile din țară și din străinătate.

b. Ridicarea și menținerea prestigiului corpului didactic primar, apărarea celor năpăstuiți ori neocrotiți de cei în drept.

c. Organizarea mijloacelor de existență pentru membrii Asociației și familiile lor.

d. Promovarea situației morale și materiale a corpului învățătoresc primar.

e. Propășirea învățămîntului primar și perfecționarea legislației școlii primare".

Prof. dr. D. D. URSACHE
(Continuare în pag. 3)

PROFESORUL DE NOTA ZECE

Examenele fac parte din viața noastră. Nu putem răzbi în jungla socială fără ele. Toată tineretea tremurăm pe ușile amfiteatrelor stăpînite de "monștri sacri" ai catedrei: profesori universitari, decani, rectori. Ca să te vezi purtător de catalog, profesor admirat, asaltezi zeci de examene. Unul mai "criminal" decît celălalt. Nici după terminarea facultății n-ai scăpat. Dacă te vrei "cineva", e musai să dai gradul I. Și de ce nu, doctoratul? Nu sună frumos formularea Dr. prof. Popescu? Din toate bătlăile date, cel mai dur examen pare concursul de titularizare. Unde candidații obțin note între 1 și 10.

După pregătirea fiecăruia. Că de la 7 în sus se intră în calcul pentru obținerea unei catedre, asta știți. De ce respectivul examen este atît de înspăimîntător? Din varii motive. Cîteva: la unele discipline concurența este zdrobitoare, materia este complexă și hachițoasă, nu întotdeauna profesorii evaluatori corespund responsabilității pe care o au, pilele nu lipsesc din peisaj. De fapt nu lipsesc de la nici un examen mai răsărit. La un concurs de ti-

tularizare cu un singur loc și 40 de candidați, ai dreptul să-ți clănțane dinții în gură mult timp. Dacă îți cunoști rivalii și știi că sunt buni, ajungi la balamuc înainte de a merge la examen. Parol!

Și totuși se întîmplă minuni. Există și dascăli de nota 10... cu felicitări. De o calitate extraordinară. Care își iubesc meseria cu patimă. Foarte, foarte puțini, dar există. De obicei, femei. Sunt mai conștiincioase, mîncă materia pe pîine. Provin dintre liceenii de elită. Sunt umblate pe la olimpiadele naționale. Și nu degeaba. Profesorul de nota zece reprezintă o sursă de fericire pentru elevi și părinți. Una e să faci carte cu un premiant cu coroană și alta să trași mîta de coadă cu un suplinitor, pila nu știu cui. De aceea, părinții reacționează prompt. Să-i prețuim pe dascăli valoroși. Cel mai important lucru pentru un profesor este să fie profesionist. Să știe carte și să aibă pe lîngă cunoștințe, voința de a munci, de a face lucruri bune. Jos pîlăria în fața unui astfel de dascăl! Unui astfel de domn Trandafir.

Dumitru RUSU

CRONICA UNEI VICTORII SINDICALE

Ne-ați mințit cu promisiuni deșarte!
- Ne-ați umilit!
- Ne-ați denigrat!
- Ne-ați dezbinat, transformîndu-ne în inamic public!
- Mințiți nerușinat : sporurile salariale pentru învățămînt destabilizează economia și provoacă inflație!
- Demisia! Demisia ! Demisia ! Sunteți rușinos de incompetenți!
Strigătele de revoltă au spart cerul de octombrie. De pe cornișele clădirilor, porumbeii s-au zburătăcit, speriați de fluier, tobe, trîmbițe, portavoce și orice putea face cît mai mult zgomot.

Huiduieli, răcnete, brațe ridicate spre cer, pancarte mari și mici, foi volante agățate pe spate, covrigi atîrnați pe cîte-un par. Cartoane cu tot felul de desene și inscripții : „Aici ne-ați adus”, adică la covrigi, „Ciocoli cu barbison”, călare pe purcoaiile Finantelor, „Motociclistul - top model” cu capul în gips, ba chiar o domnișoară care se tot întorcea cu spatele la camerele de luat vederi. Avea agățat un text adecvat :

„ De-acum nu vă mai votăm

...U.E. noi vă dăm!”

Protestul Federației Sindicatelor Libere din Învățămînt este fără precedent ca amploare, cerînd respectarea de către Guvern a Legii aprobată de Parlament, privind creșterea cu 50% a salariilor pentru personalul din învățămînt.

Atmosfera încinsă dar lumea n-avea chef de rîs iar niște dăscălițe bătrînoare au lăcrimat cînd sindicaliștii băcăuanii au intonat refrenul „Viața noastră, ce-ați făcut cu ea?”

Cine știe la ce s-o fi gîndit, frecîndu-și pe furii ochii cu colțul eșarfei primite de la organizatorul de grup?

A fost soare, cald, cerul de-o limpezime sahariană, dar nu a fost frumos...

Atît că cei 15000 de manifestanți au exultat de bucurie aflînd, în plin miting, decizia înțeleaptă, de bun simț, a Curții Constituționale, care a respins contestația Guvernului de aventurieri și diletanți, obligîndu-i să respecte Legea, aprobată, paradoxal, prin votul celor din rîndurile cărora provine el însuși!

Între Piața Constituției și Piața Victoriei, de la Parlament la Guvern este distanță mare. Mai bine de trei ore de mers tîrșit, în vacarmul „recuzitei” și al claxoanelor de la intersecții. Nimănu-i nu i-a picat bine, dar toți am mers cu capul sus.

- Nu cerșim, vrem un drept să cucerim!

De pe trotuare, bucureștenii priveau mai curînd cu compasiune, obișnuiți de-acum cu asemenea spectacole. Poliștii transpirați s-au agitat degeaba. Dăscălim ea a fost cuminte, mărșăluind pe marile bulevarde ca un fluviu pestriț, de trupuri ostenite. Pe unii îi aștepta un drum lung, lung, pînă în țînutul unde se așează harta-n cui.

Prof. dr. D. D. URSACHE
(Continuare în pag. 3)

ZIUA EDUCAȚIEI LA ROMAN

Slujitorii catedrei au sărbătorit ziua de 5 octombrie la complexul "Parc" Roman. Manifestarea a fost organizată de filiala Neamț a Sindicatului Lucrătorilor din Învățământ și Cercetare și cu sprijinul Primăriei Roman. Prin hotărârea Consiliului Local, a fost alocată suma de 10.000 lei pentru buna desfășurare a evenimentului. Alături de dascălii româșcani au fost prezenți membrii din conducerea filialei sindicale nemțene, reprezentanți ai Primăriei și ai Inspectoratului Școlar Neamț.

Au fost premiați 72 dascăli din toate unitățile școlare româșcane, nominalizările fiind făcute de colectivele didactice respective. Cei premiați au pe lângă rezultatele obținute la clasă și implicare în activitatea sindicală, în proiectele școlare și activitățile extracurriculare.

Au fost prezente și premiate cadrele didactice, pentru care clopoțelul a sunat pentru ultima oară, colegii care au predat cataloagele celor tineri, urmându-și cursul firesc al vieții. Menționăm prezența la această frumoasă manifestare a doamnelor educatoare Zabocalschi Maria, Balint Maria, Stan Georgeta, Boată Maria, profesorii Solomon Vergila, Prisecaru Dora, Irimiciu Rodica, Tincu Silvia, Neaută Eugenia, Tansanu Mihaela, Ravaru Eugenia.

În numele Biroului Operativ al S.L.L.I.C., liderul F.S.L.I. Neamț, Gabriel Ploscă, i-a felicitat pe toți colegii care lucrează în sistemul de învățământ nemțean urându-le multă sănătate, putere de muncă și împliniri profesionale.

ȘCOALA GHERĂIEȘTI, 150 DE ANI DE TRUDĂ ȘI BUCURII

Sîmbătă, 27 septembrie 2008, într-un sat din ținutul Romanului, a fost sărbătorit lăcașul educației 150 ani de atestare documentară a școlii. Emoția celor prezenți la această manifestare nu poate fi cuprinsă în cuvinte. 150 ani și tot atâtea generații au plecat de pe băncile acestei școli pentru a cuceri lumea, cu speranța că și copiii de la țară au dreptul la fericire, așa cum i-au învățat dascălii lor.

Toți cei care au trecut pragul școlii au învățat că munca este de aur iar cel care le-a insuflat, prin cuvinte de aur, generozitatea și dăruirea, a fost P.S. Petru Gherghel, episcopoz de Iași.

Oaspeții au fost primiți cu piine și sare și li s-a înmînat monografia dedicată comunei Gherăiești, un sat din ținutul Romanului. Intelectuali de marcă, specialiști care au reușit în viață prin muncă, dăruire și seriozitate, funcționari publici, autorități locale, invitați, toți au luat contact cu tradiția și modernitatea atunci cînd li s-au prezentat sălile de clasă, modernizate, laboratorul de informatică și colțul etno-folcloric.

Fostă elevă a școlii, mîndră de performanțele la care a fost ajutată de colectivul didactic, directoarea școlii, Cecilia Tihulcă, i-a salutat pe foștii elevi și profesori, subliniind bucuria de a-l avea alături pe cel mai de seamă reprezentant, un produs de elită al Școlii Gherăiești, Prea Sfințitul Părinte Petru Gherghel.

Prof. Valerian PERCĂ

Profesioniștii educației DOAMNA PROFESOARĂ IRINA ELENA PĂTRĂUCEANU

Irina Elena Pătrăuceanu, absolventă a Facultății de Geografie-Geologie, secția Geografie din cadrul Universității "Al. I. Cuza" Iași, promoția 1996, profesor titular de geografie, gradul didactic I. Din anul 2004 Consilier Executiv, coordonator pentru proiecte și programe educative școlare și extrașcolare în cadrul Liceului cu Program Sportiv Roman.

Proiecte coordonate: în perioada 2005-2008 coordonator la nivel european al proiectului de dezvoltare școlară (multilateral) Comenius cu tema "Utilizarea noilor tehnologii informaționale pentru o mai bună cunoaștere a culturii, tradițiilor și relațiilor interumane între țările europene". Un alt proiect coordonat la nivel de liceu, în perioada 2005-2008, a fost proiectul școlar Comenius "Euro-Laborator" un parteneriat școlar european, derulat alături de alte 9 instituții europene de învățământ. Ambele proiecte au fost derulate cu sprijinul financiar al Comisiei Europene prin programul Socrates II (2005-2007) apoi LLP (2007-2008).

• Doamnă profesoară sinteți consilier educativ în cadrul Liceului cu Program Sportiv Roman. Care este părerea dvs. despre sistemul educațional din învățământul românesc?

- Este dificil să-ți spui părerea despre sistemul educațional din România, care se află într-o permanentă prefacere și plină reformă a învățământului. Este un sistem care creează virfuri ce obțin performanțe la diferite concursuri școlare internaționale, la numeroase discipline de învățământ dar, din păcate, nu se pune accentul pe dezvoltarea abilităților și deprinderilor practice ale elevilor. În momentul de față, conform Agendei Lisabona, accentul trebuie pus pe dezvoltarea competențelor cheie: comunicarea în limba maternă, comunicarea în limbi străine, deprinderi de calcul matematic și competențe de bază în știință și tehnologie, abilități TIC, a învăța să înveți, competențe civice și interpersonale, antreprenoriat, conștiința culturală. Dacă, după terminarea studiilor gimnaziale și liceale, elevii vor avea dobîndite aceste competențe, vom putea

afirma că avem un sistem educațional de calitate, competitiv pe plan european.

• Ați participat în cadrul proiectelor pe care le coordonați la foarte multe schimburi de experiență în diferite țări. Cum vedeți dvs. școala românească în context european?

Am rămas foarte impresionată cum, în Finlanda, elevii stau cu drag la școală, chiar după terminarea orelor din programul școlar. M-a impresionat într-un mod cu totul deosebit cum elevii germani sînt învățați la orele de consiliere cum să deruleze activități de voluntariat, cum să-și aleagă o profesiune care corespunde dorințelor și aptitudinilor proprii. Așa ceva mi-aș dori să se petreacă și în școlile și liceele noastre.

Partea bună a sistemului nostru de învățământ nu trebuie negli-

• Peste puțin timp în cadrul Liceului cu Program Sportiv Roman se vor derula alte două proiecte foarte interesante. Prezențați pentru cititorii revistei APOSTOLUL obiectivele celor două proiecte și partenerii din țările care vor participa la aceste proiecte.

- Obiectivele proiectelor Comenius ce se vor derula în perioada septembrie 2008-31 iulie 2010 în cadrul instituției noastre, în parteneriat cu alte 6 instituții de învățământ europene vin în întîmpinarea nevoilor clare ale elevilor și profesorilor noștri.

"Pepiniera talentelor"- Proiect multilateral Comenius are ca obiective:

- Crearea unui laborator european pentru elevii talentați dar și pentru cei care nu și-au descoperit încă veleitățile artistice;

- Cunoașterea altor culturi și

activităților comune cît și abordării transdisciplinare a laboratorului;

- Promovarea identității naționale, în contextul lărgit al marii Familii Europene cu prilejul derulării unor spectacole de dans, muzică, expoziții de artă tradițională, tîrguri internaționale de produse meșteșugărești.

• Care sînt rezultatele pe planul activității de consilier educativ?

- Din anul 2004 pînă în prezent, elevii noștri au obținut numeroase locuri I, II, III și mențiuni la concursuri și competiții extrașcolare la nivel local, regional și național.

Fără a monopoliza spațiul menționez doar cîteva rezultate obținute în ultimii ani:

- Locul I la Festivalul datinilor și tradițiilor populare- etapa județeană 2006- Piatra Neamț;

- Locul II la Concursul de desene "Violența poate fi prevenită prin școală!"; elevul Dan Iulian Vieru, obținînd numeroase premii și la alte concursuri de desen;

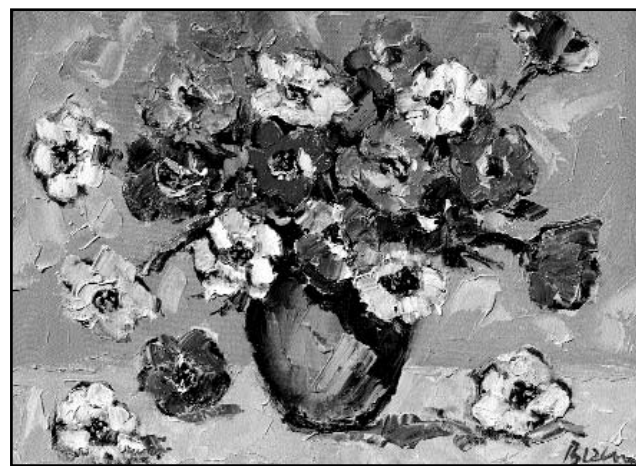
- Locurile II și III la Concursul "Dor de poezie" 2006, 2007;

- Locul I la nivel național în anii 2007 și 2008 la competiția "Made for Europe"- concurs național de produse finale ale proiectelor comunitare europene.

Proiectul Comenius cu tema "Utilizarea noilor tehnologii informaționale pentru o mai bună cunoaștere a culturii, tradițiilor și relațiilor interumane între țările europene" a fost inclus de către ANPCDEFP București, România, într-o selecție internațională, desfășurată în luna mai 2008 în Franța. Acest proiect a fost ales în primele 30 de aplicații, la nivel european de către Directoratul General pentru Educație și Cultură- Bruxelles, Belgia, privind contribuția la promovarea inovației și creativității în școlile europene.

Ca o încununare a muncii și activităților derulate de către elevii și profesorii noștri din ultimii patru ani, în luna mai 2008, liceul nostru a obținut titlatura de "ȘCOALA EUROPEANĂ" pentru perioada 2008-2012. Ne bucurăm dar ne și responsabilizăm în continuare această titlatură, pentru derularea a noi activități școlare, sportive și extrașcolare, competitive pe plan european.

A consemnat prof. Valerian PERCĂ

ată sau minimalizată. În context european, școala românească susține promovarea valorilor naționale, pune accent pe formarea unei discipline interioare a elevilor și promovează respectul pentru trecutul istoric, cultivă educația civică în rîndul tinerilor și pune accent pe o vastă cultură generală a elevilor. Atitudinal, școala românească formează elevi disciplinați, care respectă valorile culturale-istorice, lucru remarcat de numeroși profesori din licee de renume din Marea Britanie, Franța, Austria, Germania, Italia, Finlanda și Spania care au derulat parteneriate școlare cu școlile românești. După părerea mea personală trebuie păstrat ceea ce este bun și preluat din sistemele europene ceea ce reprezintă progresul școlar.

dezvoltarea educației interculturale prin activități culturale-artistice atît curriculumare cît și extracurriculare;

- Crearea unor ateliere de lucru pe mai multe domenii tematice, cum ar fi: muzică și dans, arte plastice, meșteșuguri, media și design, sport, educație antreprenorială și informatică;

- Dezvoltarea la elevi a sensibilității culturale, a expresiei artistice, a spiritului de inițiativă și de antreprenoriat prin activitățile pe care le vor derula în cadrul atelierelor de lucru;

- Promovarea pe plan european a elevilor talentați, inclusiv a celor care provin din medii dezavantajate socio-economic, și a comunităților din care fac parte;

- Sporirea competențelor de comunicare în limba engleză cît și în limbile naționale, datorate atît

ARTE & MESERII ► ARTE & MESERII ► ARTE & MESERII ► ARTE & MESERII ►

Parteneriate școlare Europene?! Cine ar fi crezut acum patru ani că vom ajunge să fim însuflețiți, animați, supărați, istoviiți, îngrijorați sau fericii datorită acestei idei, veche de 400 ani? Idee însuflețită de John Amos Comenius, care spunea că "educația începe încă din copilărie, continuînd de-a lungul vieții".

Ianuarie 2008: trei profesori ce se aflau în trei colțuri diferite ale Europei au început munca lui Sisif. Trei profesori, trei colegi, dar care în acel moment erau departe unul de celălalt: Grecia, România și Polonia. Departe, dar, în același timp, foarte aproape, pentru că erau însuflețiiți de același gînd: VOM REUȘI. Ideile curgeau, veneau de la parteneri, noi le comple-

Proiecte și parteneriate europene

tam, erau așternute pe hîrtie și trimise la tradus. Unul traducea, altul scria... și așa a început să prindă viață ideea celor două proiecte noi, pe care din tot sufletul ne doream să le depunem, și nu oricum. Să le și cîștigăm!!

14 Februarie 2008: am depus formularele după care a urmat așteptarea, grea, deoarece cuprindea speranță, nerăbdare, încredere, dar și frica de a nu dezamăgi așteptările celorlalți.

4 August 2008: în sfîrșit rezultatele!!! Sîntem acceptați! Am convins Comisia Europeană că merităm să continuăm și să dezvoltăm noi parteneriate. Bucurie, fericire, dar și certitudinea că urmează foarte, foarte multă muncă și foarte

multă responsabilitate, noi fiind coordonatorii europeni ai ambelor proiecte. Mesajele curgeau de la toți partenerii: "Felicitări! și noi am fost acceptați... și noi... mulțumim super- echipei din România!"

Două proiecte pentru elevii și profesorii noștri, cărora le-am dezvoltat deja gustul pentru astfel de activități, două proiecte pentru elevi, foarte entuziaști, înzestrați cu un spirit de echipă nemaipomenit, copii și părinți ce s-au bucurat odată cu noi.

Ce vom face în următorii doi ani (pe lângă alte performanțe sportive ce vor veni cu siguranță)?

• Vom derula un proiect multilateral Comenius intitulat "Pepiniera talentelor"

• Vom dezvolta un partene-

riat bilateral Comenius "Pod de comunicare prin sport și teatru" ambele finanțate de către Comisia Europeană prin Lifelong Learning Program.

Cîte ceva despre ce dorim să facem:

"Pepiniera talentelor" a emanat din dorința de a crea elevilor talentați și celor care nu și-au descoperit încă talentul un laborator complex, unde să vină cu plăcere și de unde să plece fericii! Vrem să-i ajutăm să se afirme, să-și compare rezultatele muncii și talentul cu elevii din alte școli europene. Oferim prin intermediul acestui laborator posibilitatea dezvoltării capacităților de comunicare și cooperare, de dezvoltare a abilităților de relaționare, lucru în echipă, atitudini pozitive, adaptabilitate,

responsabilitate și implicare.

Cel de-al doilea proiect, "Pod de comunicare prin sport și teatru", a plecat de la ideea de a dezvolta la elevii noștri deprinderi sănătoase de viață, atît fizice cît și spirituale. Vrem să-i ajutăm să înțeleagă importanța stilului sănătos de viață prin practicarea sportului și mai ales a sportului nostru tradițional "oina", astfel dezvoltîndu-le și dragostea pentru tradițiile noastre.

Prin activitățile ce vor fi desfășurate: pregătirea lingvistică a elevilor și profesorilor, prin învățarea sportului tradițional oina, prin prezentarea sportului cu ajutorul lumii teatrului, crearea și parcurgerea unei rute virtuale între România și Polonia, cît și prin descoperirea

obiectivelor turistice și culturale din toate țările aparținînd acestei rute comune, vrem să dezvoltăm la elevii gustul pentru a învăța și a cunoaște cît mai multe lucruri, să descopere frumusețea tradițiilor ambelor țări, să găsească asemănări și deosebiri, să îmbine utilul cu plăcutul: SPORTUL CU TEATRUL.

Popularizăm proiectul în școală, se încheagă echipa de proiect, se face selecția, se testează elevii ce doresc să fie implicați în aceste proiecte, se pregătește prima reuniune internațională de proiect, care va avea loc la noi, la Liceul cu Program Sportiv Roman- Școala Europeană.

Deci, am reușit!! Și vom continua frumoasa experiență a parteneriatelor școlare europene.

Prof. Ala PRICOPAOIA
LPS Roman

SALARII MAJORATE SAU GREVA GENERALĂ

A cțiunile concertate ale celor patru federații sindicale din învățământ la nivel județean și național coroborate cu subtilitățile politice și barometrul electoral, din ce în ce mai presat de timp, au determinat Parlamentul să voteze Legea majorării salariilor din învățământ cu 50%. Președintele s-o promulge și în final, Guvernul să stea pe un sac cu pulbere gata să sară în aer la cea mai mică gafă sau inabilitate.

Aceasta este situația de fapt, în momentul de față. Este evident pentru toți sindicaliștii că de data aceasta s-a acționat mai elaborat, mai organizat și mai ferm.

Negocierile prealabile au

fost mult mai categorice, iar poziția federațiilor a fost unitară. Insistența și tenacitatea cu care s-a acționat au evidențiat poziția sindicatelor de a merge pînă la capăt. De fapt finalul de mandat al actualei guvernări neglijase și încălcase flagrant programul inițial de guvernare ce prevedea dublarea salariilor în învățământ.

În ultima vreme, prețurile la produsele alimentare de bază au crescut permanent, de asemenea energia, încălzirea și, în ansamblu, serviciile s-au majorat presant asupra unor salarii și așa de mizerie. Iată de ce starea generală de nemulțumire și atitudine generală de contestare a capacității de guvernare au crescut. Încercările de cosmetizare a guvernului n-au aplanat stările

conflictuale, ci dimpotrivă.

Mai ales în învățământ, incapacitatea Ministerului de a rezolva problemele de fond (testele naționale, examenele de admitere și bacalaureat, haosul general din școli) și, mai ales, numirea unui ministru total străin de problemele învățământului au determinat ieșirea în stradă a dascălilor.

Mitingul și marșul celor peste 15.000 de sindicaliști și iminența Grevei Generale au impus schimbarea atitudinii politice a celor din opoziție, mai întâi PSD-ul, apoi și PDL-ul, iar la urmă chiar și partidul de guvernământ.

Sindicatul Liber din Neamț, unul din cele mai puternice din țară și din F.S.L.I. s-a aflat și de această dată pe baricade.

S-au făcut sondaje de opinie și atitudine în școli, s-au

strîns semnături pentru acțiunile de protest, s-a acționat mai ferm atît la nivelul Consiliului Județean cît și la nivelul unităților școlare. La mitingul național, Neamțul a participat cu o delegație de 50 de sindicaliști, mai bine dotați și organizați, avîndu-i în frunte pe membrii Biroului Operativ.

Președintele S.L.I. Neamț, dl. Ploscă Gabriel ne-a declarat că nemtenii, la fel ca toate cadrele din celelalte județe ale țării, sînt gata să meargă pînă la capăt, deci pregătiți pentru Greva Generală. Sperăm să nu fie nevoie de această ultimă formă de protest, iar Guvernul să dea curs legii votate de Parlamentul României și promulgate de Președintele țării.

Ștefan CORNEANU

Sindicatelor din educație cer premierului să aplice legea majorării salariale promulgate de președinte

Sindicatelor din educație sunt mulțumite de decizia președintelui Traian Băsescu de a promulga legea de majorare cu 50 la sută a salariilor cadrelor didactice și cer premierului Călin Popescu Tăriceanu să o aplice, altfel amenințînd cu "reacții dure".

"Suntem mulțumiți de decizia președintelui, așteptăm să fie pusă în practică. Sperăm ca premierul să nu facă vreo contestare, că amenințăm cu reacții dure. Este o lege votată de Parlament, declarată constituțională, în concordanță cu cerințele Uniunii Europene, ea trebuie aplicată, nu discutată. Sperăm ca premierul să dea dovadă de bun simț și să o

pună în aplicare", a declarat președintele executiv al Federației Spiru Haret, Marius Nistor.

Federația Educației Naționale salută decizia președintelui Traian Băsescu de a promulga legea privind majorarea salariilor cadrelor didactice și consideră că este pentru prima dată după revoluție cînd resursa umană este apreciată la adevărata sa valoare.

"Astăzi, 24 octombrie, considerăm că președintele a luat una dintre cele mai înțelepte decizii pentru viitorul României prin promulgarea legii de majorare a salariilor din învățământ. Este o lege care în acest moment se bucură de girul a trei instituții fundamentale ale statului român: Parlamentul, Curtea Constituțională și Președinția României. Numai un irespon-

sabil s-ar mai putea opune aplicării acestei legi, caz în care suntem pregătiți să-i aplicăm sancțiunile cuvenite", a declarat președintele FEN, Cătălin Croitoru.

Președintele Traian Băsescu a anunțat, vineri, că a promulgat legea de mărire cu 50% a salariilor din educație, de la 1 octombrie.

Șeful statului a spus că legea respectă criteriile de constituționalitate și consideră oportună promulgarea acesteia.

Conform lui Băsescu, legea salariilor profesorilor este constituțională, așa cum a stabilit CC.

"Am considerat că această lege este oportună pentru că, între toate partidele, s-a semnat un pact pentru educație, la care s-au raliat trei federații sindicale

mari", a declarat șeful statului, subliniind că "performanța fără bani este imposibilă".

Guvernul va analiza foarte bine implicațiile financiare ale deciziei președintelui Traian Băsescu de a promulga legea privind majorarea cu 50% a salariilor din educație și poate adopta orice act normativ în acest domeniu, considerînd în continuare că nu pot fi alocate fonduri decît dacă se renunță la investiții în învățământ.

"Vom analiza foarte atent implicațiile financiare ale acestei decizii", a declarat secretarul general al Guvernului, Gabriel Berca.

Întrebat dacă Guvernul ia în calcul modificarea acestei legi prin ordonanță de urgență, secretarul general al Guvernului a răspuns că se poate adopta orice act normativ.

CRONICA UNEI VICTORII SINDICALE

(urmăre din pag. 1)

F lămînzi și însetați am ajuns în fața sediului Guvernului. Clădirea, bine protejată de jandarmi, ne privea cu zecile de ferestre, ca niște ochi de mort. Nici țipenie, nici o mișcare.

Cei doi Corifei, președintele și premierul, tocmai plecaseră la Bruxelles. Cu avionul, dar separat, să nu se muște. Dacă tot e gratis !?

Mulțimea s-a agitat, indignată, liderii au dat din umeri: n-aveai cui înmîna „Cartea dezonoarei”, semnată de miile de oameni. Dar ce mai contează, victoria sindicală a fost fără precedent. Numai că, astfel obținută, ea are un gust ca de medicament, vital dar amar.

În același timp, putem spune că 15 Octombrie 2008 este o piatră de hotar, confirmînd și pentru viitorime că unirea face puterea. Un Guvern fără prestatanță și fără prestigiu, incapabil să negocieze un conflict de interese, insultător în relațiile cu alegătorii, va atrage pentru Partidul care l-a promovat o sancțiune înfiptă în cerul sticlos al acestei zile de toamnă:

- Rațiunea noastră-i trează!
De-acum, dracul vă votează!

Cît de departe ar fi dus Miclea reforma în educație?

P reședintele Traian Băsescu a declarat, vineri, că regretă faptul că Mircea Miclea nu a rezistat mai mult în funcția de ministru al învățământului, "pentru că, în mod cert, eram mai departe cu reforma din educație".

Șeful statului a făcut această declarație la întîlnirea pe care a avut-o, la Cotroceni, cu reprezentanții federațiilor sindicale din educație, eveniment la care aceștia i-au însușit, prin semnare, Strategia privind reforma în educație.

Strategia a fost elaborată plecînd de la Pactul Național pentru educație, de fostul ministru al învățământului, Mircea Miclea, președinte al comisiei prezidențiale pentru educație.

Băsescu a menționat că în strategie se regăsesc punctele de vedere transmise de unele organizații semnatare ale pactului, care au decis să își trimită la Cotroceni observațiile.

Șeful statului a ținut, însă, să menționeze că dincolo de aceste contribuții, asamblarea și conceptul de fond al strategiei aparțin profesorului Mircea Miclea.

"Îmi pare rău că nu a rezistat să fi fost ministru al Educației, pentru că în mod cert eram mai departe cu reforma", a spus Băsescu, referindu-se la Mircea Miclea, pe care l-a caracterizat - avînd în vedere că acesta și-a dat demisia din funcția de ministru, pentru că a considerat insuficientă alocarea pentru învățământ de la buget - ca fiind "un exemplu de verticalitate".

"Dacă mai stătea puțin, se obțineau (procentele din PIB pentru educație, pe care Mircea Miclea le solicitase, nr)... Îmi amintesc bine discuțiile cu 5%, de la guvern. Dacă mai stătea puțin, atunci o rezolvam", a mai spus președintele Traian Băsescu.

ARTE & MESERII □ ARTE & MESERII □ ARTE & MESERII □ ARTE & MESERII

NEGOIȚESCU ERA SĂRAC, DAR DE O ELEGANȚĂ DESĂVÎRȘITĂ

S ub titlul "În camera lui Hieronymus", Ion Vianu publică amintiri despre criticul și istoricul literar Ion Negoitescu: "Îmi apărea nobil și enigmatic. Era sărac, dar de o eleganță desăvîrșită, modernă, îmbrăcînd veste de cașmir cu delicate carouri, cămăși imaculate. Se inflăcăra cînd argumenta, dar se și stăpînea, faptul că uneori se bilbia era rezultatul acestei tensiuni între pasiune și inhibiție, dar chiar acest defect de elocucie îi aducea un fel de grație. Față de mine aveam impresia că nu se deschidea, era stăpînit parcă de o taină pe care nu voia să mi-o împărtășească. Poate fiindcă

eram fiul lui T. Venise și acasă, eu nu-l întîlnisem, dar T. îmi pomenise de el în treacăt. Pînă cînd, într-o zi, veni vorba la masă, printre altele, despre I. Negoitescu, T. îl laudă pentru inteligența lui strălucită, pentru cultura profundă. Apoi adăugă, cu o nespusă milă: ce lucru îngrozitor, e homosexual. Și tăcu, parcă ar fi anunțat că cineva apropiat ar fi atins de o boală mortală".

Cezar IVĂNESCU: "SCRIU CU O ADRESĂ PRECISĂ"

Într-un interviu acordat revistei "Hyperion", poetul Cezar Ivănescu afirmă despre scrisul său: "Am scris și scriu cu o adresă precisă: pentru o femeie pe care o iubesc, pentru un prieten din depărtare pentru care poemul e o frîntură din dialogul nostru infinit, pentru discipolii mei vii sau morți cu care dialoghez în continuare, pentru maestrul meu morț cu toții,

de la Buddha și Milarepa la Domnul nostru Iisus Hristos și Eminescu, în sfîrșit, pentru toți semenii mei care suferă de foame, de sete, de frig și de ura altor semeni ai lor. Da, mai cred în

Revista presei literare

existența cititorului de poezie și de asemenea în existența ascultătorului de poezie. La toate spectacolele mele, ascultătorii mei intră în transă odată cu mine. Dacă nu așa crede, nu așa mai scrie".

Solomon MARCUS: "MATEMATICA, LA FEL DE INEFABILĂ CA POEZIA"

Ilustrul matematician Solomon Marcus, într-un interviu acordat Corinei Rujan în revista

"Orizont", fiind întrebat care ar fi etapele pentru ca un elev talentat să ajungă matematician, răspunde: "Nu se poate da o rețetă în această privință. A fi matematician creator, a fi poet, a fi

compozitor, sînt lucruri care țin de imponderabile. Matematica e la fel de inefabilă ca și poezia. Dar putem să stimulăm, adică să facem următorul lucru: să evităm acele metode, acele obiceiuri care, în mod sigur, descurajează posibile surse de creativitate. De pildă, unul din ele este obiceiul, din păcate, răspîdit mult în școală, de a nu stimula, de a nu educa nevoia și capacitatea de a formula întrebări: deci de a nu educa la copil nevoia și capacitatea de a inventa întrebări interesante, de a le spune cu voce tare

și de a fi luat în atenție cu aceste întrebări. De multe ori se întîmplă ca atunci cînd un elev pune o întrebare, profesorul caută să scape cît mai repede de ea, de teamă că altfel nu-și îndeplinește planul. Aici se află una din rădăcinile eșecului educației. N-avem voie să facem lucrul acesta. Întrebarea elevului este lucrul cel mai important".

DESPRE RECENTUL PREMIANT NOBEL PENTRU LITERATURĂ

În numărul 41 al revistei "România literară", Alexandru Matei publică informații despre cel care a luat Premiul Nobel pentru literatură: "Jean-Marie Gustave Le Clezio este unul dintre reprezentanții literaturii mondializate, în primul rînd prin biografie: bunicii lui au fost frați, într-o comunitate endogamă de pe insula Mauritius;

tatăl studiază medicina la Londra, unde se îndrăgosteste de o blondă verișoară. Viitorul nobelizat se naște la Nisa, la 13 aprilie 1940, după care tatăl pleacă în Nigeria, iar mama și copilul se stabilesc în Mauritius. La 8 ani abia își cunoaște tatăl, în Africa. Pregrinările nu se opresc aici, dimpotrivă: Le Clezio se îndrăgosteste de vechile culturi indiene din America de Sud și face lungi călătorii în Mexic, în sudul Statelor Unite și în America de Sud. În anii cei mai fierbinți ai istoriei recente franceze, viitorul nobelizat are privilegiul să perceapă cultura franceză mai degrabă prin cărți, pictură și muzică decît prin acces direct la actualitate. Acesta este, desigur, un argument solid pentru a obține astăzi un premiu literar de anvergura Nobelului; multitudinea și subțirimea rădăcinilor, care îl fac pe premiant un cetățean al lumii".

OCHELARIST

VIVAT, CRESCAT, FLOREAT!

(urmăre din pag. 1)

Puține cuvinte: „Non multum, sed multa!”. Și foarte actuale, mai ales acum, când vorbim de învățator în sens larg, cuprinzând toate nivelurile activității instructiv-educative.

Școala nemțeană a avut propria Asociație a învățătorilor încă din 1912, prin strădania unui colectiv ilustru în frunte cu Leon Mrejeru, el însuși normalist de la „Vasile Lupu” din Iași, funcționând ca învățator, inspector școlar apoi deputat și prefect de Neamț, în perioada 1933-1937.

Asociația nemțeană și din celelalte județe au trăit o lungă perioadă de letargie, după ocupația sovietică când practic, nu au mai funcționat, până în 1990.

Avem astăzi o Asociație Generală care a reușit unificarea organizatorică și a desfășurat al XXIX - lea Congres al învățătorilor din România și al învățătorilor români de peste hotare, în zilele de 06-07 septembrie 2008, la București, chiar în Palatul Parlamentului. În noul organism de conducere a

fost ales și profesorul Gheorghe Amaicei, ca o recunoaștere a meritelor organizatorice în calitate de președinte al Asociației nemțene.

Asociația învățătorilor din județul Neamț este singura care a reușit revendicarea și redobândirea patrimoniului imobiliar confiscat de puterea comunistă.

La conducerea acestei asociații s-au aflat oameni cu dârzenie în suflet și coloană morală nemototilită, care au răbdat să fie purtați și umiliți prin instanțe și Curți de Apel, căci nu e ușor să înfrîngi lăcomia administrației care-și devorează contribuabilii după năravuri staliniste. O placă comemorativă ar fi prea puțin pentru a le răsplăti răbdarea, căci nimeni nu le poate compensa timpul și energia risipite.

Asociația Învățătorilor din județul Neamț are un prestigiu bine meritat, propunându-și să continue bătălia cu aparatul birocratic pentru reîntregirea drepturilor sale patrimoniale.

Totodată se acordă o atenție prioritară continuării tradițiilor culturale ale revistei „Apostolul”, editării monografiilor școlare și colaborării fructuoase cu organizația sindicală, cu Casa Corpului Didactic, I. S. J. Neamț, cu alte instituții ce reprezintă comunitatea locală.

În spiritul acestor preocupări, le adresăm acestor oameni adevărați, urarea binemeritată: „Să trăiască, să crească, să înflorească”!

Ziua Mondială a Educației

Sîmbătă, 4 octombrie, într-o atmosferă festivă, a fost sărbătorită educația. Sindicatul din Învățămînt Neamț a ținut ca anul acesta, Ziua Internațională a Educației să fie marcată printr-un eveniment deosebit. Astfel, în sala de festivități a Liceului de Artă „Victor Brauner” au fost invitați alături profesori, învățători, cîț și reprezentanți ai autorităților locale. Cei mai merituoși dintre profesori au primit diplome, flori, precum și premii constînd în bani. Gabriel Ploscă, liderul Sindicatului din Învățămînt este inițiatorul acestei acțiuni - prima ediție la Piatra Neamț, însă o manifestare de tradiție la Roman: „Mă bucur că și la Piatra Neamț putem să marcăm acest eveniment, această zi deosebită dedicată dascălilor, aceluia care au misiunea nobilă de a educa tinerele generații. Ne bucurăm de prezența la acest eveniment a doamnei viceprimar Ana Monda, doamna consilier a primarului, Silvia Geană și „patronul” nostru, domnul inspector școlar general Mihai Lăcătușu. Le mulțumesc pentru prezență. În același timp, țin să mulțumesc primăriei municipiului Piatra Neamț, care a sprijinit financiar organizarea acestui eveniment. În cadrul manifestării, 50 dintre cei mai merituoși colegi ai noștri sînt recompensați cu diplome, mici premii în bani. Dragi colegi, cu ocazia Zilei Mondiale a Educației vă felicit, vă doresc multă sănătate și multe împliniri profesionale”, a declarat Gabriel Ploscă.

Ana Monda, viceprimarul municipiului Piatra Neamț a transmis mesajul oficialității către profesori și învățători: „Doresc să vă transmit salutul și considerația domnului primar Gheorghe Ștefan, precum și a Consiliului Local. Doresc să felicit Sindicatul din Învățămînt, care s-a implicat și și-a dorit ca acest eveniment să aibă loc, și să felicit și Inspectoratul Școlar pentru sprijinul oferit. Nu în ultimul rînd, doresc să vă felicit pe dumneavoastră, cadrele didactice, pentru efortul pe care l-ați depus și pentru tot ceea ce ați realizat. Vă doresc multă sănătate, fericire și cîț mai multe realizări, atît pe plan profesional cît și pe plan personal”.

Inspectorul școlar general, Mihai Lăcătușu, a ținut să sublinieze importanța cadrelor didactice în societate: „Îmi revine o deosebită plăcere, în primul rînd să transmit tuturor cadrelor didactice La Mulți Ani. Vă mulțumim pentru faptul că faceți eforturi deosebite, nemăsurabile, pentru a

educa și instrui. Sîntem cei care, alături de familie, asigurăm performanța atît pentru cel care își dezvoltă aptitudinile, cît și pentru cel care a ajuns la nivelul unor olimpiade naționale, județene, locale. Toți trebuie să vă mulțumească pentru că i-ați învățat să țină creionul în mînă, să ajungă să facă socoteli, pînă la integrale, să învețe cum funcționează un calculator, ca mai apoi să ajungă să programeze. Nu s-a stabilit de mult ca ziua de 5 octombrie să fie ziua profesorilor. Din 1995 este hotărît de către UNESCO să se sărbătorească Ziua Educației la nivel mondial. Și noi o sărbătorim și vă dorim să aveți rezultate frumoase. Întregul Inspectorat Școlar este alături de dumneavoastră și vă urează La Mulți Ani și cîț mai multe împliniri. Să sperăm că recunoștința tuturor se va îndrepta spre dumneavoastră”.

Gabriela GRIGORE

Fotbalul din învățămîntul românesc

Nu știu alți absolvenți de facultate cum sunt ... dar eu, cînd îmi amintesc de anii studenției..., de zilele petrecute în bibliotecă, de nopțile albe petrecute învățînd în sesiune, de emoțiile avute la unele seminarii și mai ales la examene concluzionez: ce fraier am fost! Mă întreb: ce sens mai are verbul „a învăța”?

În haosul creat după anul 1989 prin țara noastră, și sistemul de învățămînt este bulversat și, nu de puține ori, ceea ce este esențial și ar trebui strict monitorizat și reformat este dat uitării de parcă ar fi un program foarte bine pus la punct pentru autodistrugerea societății noastre. Cadrele didactice, care mai de care se iau la întrecere și nu mai fac nimic altceva decît să alerge după puncte (!) Toată lumea din învățămînt a devenit scriitoare pe la diverse ziare, reviste și așa-zisele periodice de specialitate care au apărut precum ghebele prin pădure după ploaia de toamnă și se întrețin din banii celor care cotizează pentru a le apărea

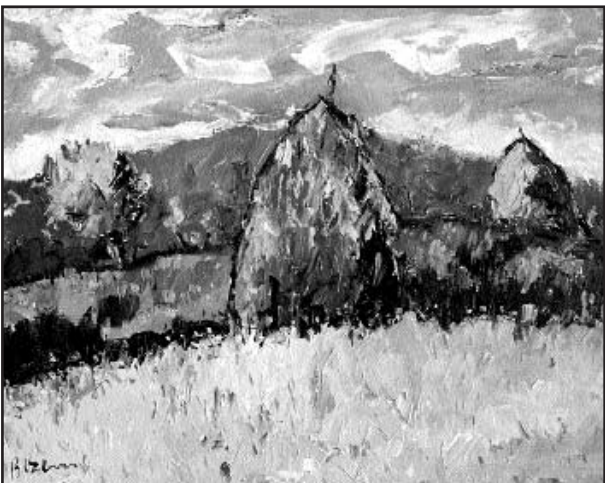
numele în reviste și a le satisface orgoliul propriu.

Ajungi să te întreb cine mai face educație în această țară? Cine se mai pregătește cu maximă conștiinciozitate pentru a apărea în fața colectivului de elevi bine documentat și informat cu ultimele noutăți din domeniul în care este specializat.

Foștii studenți care abia au trecut de sesiunile de examene din timpul anilor de studii astăzi sunt „doctoranzi”, unii, spre șocul majorității, chiar au obținut titlul de „doctor” în diverse domenii.

Persoanele care sunt trecute de mult de vîrsta propice studiului și cercetării, azi se înghesuie prin fel de fel de instituții care oferă „formarea pe tot parcursul vieții”, nu că ar dori să se perfecționeze sau că ar avea abilități în domeniul respectiv, ci pentru că „dă bine la CV și aduce puncte...”. În această situație mai e cazul să ne întrebăm dacă se majorează salariile din învățămînt cu 50%?

Jucătorul de rezervă

ARTE & MESERII □ ARTE & MESERII □ ARTE & MESERII □ ARTE & MESERII

In condițiile în care circulă astăzi valorile literare, de la un capăt la altul al țării, rar poți avea în mînă o carte a unui autor mai puțin cunoscut. În cel mai bun caz, afli despre apariția acesteia din paginile unor publicații.

Nu aș fi intrat în posesia cărții lui Emanoil Rei, dacă nu mi-ar fi fost trimisă de colegul nostru comun, al meu și al autorului, profesorul Vasile Tofan.

BUCURII SPULBERATE (Editura „Tipo Moldova”, Iași, 2008), a doua carte publicată de Emanoil Rei, după Surîsul lacrimii (Editura „Alfa”, Iași, 2006), conține douăzeci și opt de proze scurte, este precedată de un „cuvînt înainte” semnat de Nicolae Cîrlan și de un „argument” al autorului unde aflăm că „problematica” acestora o constituie „rîsul și plînsul” care „dintotdeauna” au fost „forme specifice de manifestare a omului social”.

Abordarea acestei specii literare -

povestirea - este motivată și de ideea pe care autorul a inclus-o într-una din proze („Proștii”), idee potrivit căreia „consumatorii de literatură” de astăzi optează „pentru o literatură dinamică, scurtă (...) cu pulsații de viață sănătoasă, cu susținerea sentimentului că omul are pentru ce trăi în această lume plină de farmec și că el, pe pămîntul lui, poate fi sieși stăpîn și poate răzbi.”

Cititorul va constata că se află în fața unei culegeri în care au fost așezate laolaltă întîmplări puse pe seama unor personaje ce populează lumea noastră, alcătuiind un peisaj aproape grotesc al societății românești de dinainte și de după 1989, cînd infractori, profitori, politicieni corupți, delapidatori, căpușari, trădători, depravați, mincinoși etc. au răsărit precum ciupercile după ploaie. Toți sunt stigmatizați și așezați la vedere, ca într-un insectar, ca

într-o galerie dintr-un muzeu al figurilor de ceară, cu caractere pozitive și, în mod preponderent, negative.

Proza lui Emanoil Rei din acest volum este străbătută de un realism evident și respiră un aer de autenticitate, realizată cu ajutorul unor modalități

„Casa cucului”, Manole din „Bunicul”; descrierile de natură ce duc gîndul spre pagini sadoveniense ș. a.

În această carte sunt și multe pagini de un lirism aparte, pagini populate cu chipuri dragi oricărui om: bunici, părinți, frați și surori (v. „Bunicul”, „Arșița”).

Chipul cel mai luminos, care rămîne veșnic în mintea oricărui muritor - mama - revine în mai multe proze, dar cele mai reușite portrete sunt întîlnite în „Talismanul”, („Chipul mamei rămîne bogăția noastră perenă! Talismanul nostru drag...”) și „Orizonturi cu lumini și umbre”, în care descoperim o icoană sugestivă a unei mame care a murit la nașterea celui de al treilea copil, icoană alcătuită din cuvintele celor două fete, care o văd mereu, aievea sau în vis, care îi simt permanent lipsa și o așteaptă să se întoarcă acasă, deoarece au mare nevoie de ea.

Autorul, profesor de limba și literatură română, se dovedește nu numai un bun cunoscător și mînuitor al limbii române, un înzestrat cu har, ci și un meșter iscusit în ceea ce privește construcția unei opere literare de mici dimensiuni, chiar dacă, pe alocuri, nu poate renunța la aspectul moralizator, precum în „Dorul de libertate”, în care se simte un damf de sămănătorism modern, prin soluția propusă pentru eradicarea unui fenomen social, viața boschetarilor.

Volumul „Bucurii spulberate” - un amestec de nostalgie, de ironie fină și tragi-comic - este o carte lipsită de îngrămădirea unor detalii inutile, o carte ce se citește cu plăcere, cu interes chiar, dar care ar fi cîștigat în ceea ce privește aspectul, dacă editorul ar fi tratat cu mai multă atenție problemele de tehnoredactare, în primul rînd, aerisirea paginilor, apoi o mai mare exigență față de ilustrația cărții.

Constantin TOMȘA

Comemorarea victimelor Holocaustului

In județul Neamț au fost organizate trei simpozioane pentru comemorarea victimelor Holocaustului, pe octombrie.

Unul dintre cele trei simpozioane a fost găzduit de Liceul de Artă "Victor Brauner", organizator fiind formatorul pe problematica Holocaustului - profesor Luminița Muscalu. De asemenea, pe aceeași temă a fost organizat de către profesorii Adina Cuceș și Emanuel Bălan un simpozion la Colegiul Național "Ștefan cel Mare". Cel de al treilea simpozion a avut loc la Colegiul Național "Roman Vodă", formator fiind profesorul Mihaela Tanovici.

Conducerea Inspectoratului Școlar Județean a invitat conducerile celorlalte unități de învățămînt din județ să ia legătura cu organizatorii celor trei evenimente, pentru eventuale colaborări, sau de participări cu elevii. De asemenea, a existat o recomandare conform căreia în fiecare școală să fie organizate activități de comemorare, în cadrul cărora să fie aduse la cunoștință elevilor tragicele evenimente prin care au trecut, în timp, evreii.

Noutăți privind programul "Laptele și cornul"

Inspectoratul Școlar Județean Neamț a publicat ultimele norme privind programul "laptele și cornul". Este vorba de anumite modificări, față de anii precedenți, ținînd cont de noile cerințe ale Ministerului Sănătății privind produsele pentru elevi. Astfel, elevii vor primi, prin intermediul programului "laptele și cornul" doar următoarele produse: lapte tratat termic, simplu sau cu aromă de ciocolată sau alte arome și avînd un conținut de lapte de cel puțin 90% din greutate; iaurt obținut din lapte, brînzeturii proaspete sau topite fără aromă cu un conținut de grăsime din substanța uscată de minim 40% din greutate; brînzeturii altele decît cele proaspete sau topite cu un conținut de grăsime din substanța uscată de minim 45% din greutate.

Trebuie subliniat că laptele tratat termic este fie

lapte pasteurizat - tratament termic care are ca scop distrugerea germenilor patogeni din lapte și mărirea duratei de conservare a laptelui (7-8 zile între fabricare și consum), fie lapte sterilizat UHT - tratament termic care are ca scop distrugerea germenilor patogeni din lapte și mărirea duratei de conservare a laptelui (5-6 luni).

De asemenea, spațiile de depozitare trebuie să permită întreținerea, curățarea și dezinfectarea corespunzătoare; să nu permită contactul cu substanțele toxice, formarea condensului sau a mușcăiurilor pe suprafețe; să dispună de posibilitatea reglării temperaturii și capacități suficiente pentru păstrarea produselor lactate la temperaturi adecvate.

Trebuie menționat că documentul ce prevede toate aceste norme, pe lîngă celelalte documente, este semnat atît de inspectorul școlar general, Mihai Lăcătușu, cît și de președintele Consiliului Județean, Vasile Pruteanu.

Managementul instituțiilor educative

În prima săptămîină a lunii octombrie a avut loc, la Casa Corpului Didactic, deschiderea oficială a cursurilor de formare continuă pe management educațional. Inspectoratul Școlar Județean Neamț, prin departamentul de formare continuă și perfecționare a cadrelor didactice, organizează aceste cursuri pînă pe 15 decembrie, pentru 120 de persoane, care ocupă în prezent funcții de inspector școlar sau director. Fondurile necesare implementării programului de formare, provin de la Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului, pe componenta de formare continuă a cadrelor didactice.

Furnizorul programului de formare continuă este Casa Corpului Didactic Neamț, care oferă cursul "Managementul instituțiilor educative". Programul, acreditat de Centrul Național de Formare Profesională, este destinat inspectorilor, directorilor și directorilor adjuncți, avînd o durată de 280 de ore. Acest program se finalizează cu obținerea a 90 de credite profesionale transferabile.

Persoanele interesate pot afla mai multe detalii de la inspectorul responsabil de monitorizarea activității de formare, prof. Elena Preda, sau de pe site-ul www.ccdneamt.ro

Clasa specială de la info

La mijlocul lunii octombrie au început, în mod oficial, cursurile la clasa cu copii excepționali din mediul rural înființată la Colegiul Național de Informatică. Această clasă a V-a este formată numai din copii din mediul rural ai căror părinți aveau venituri foarte reduse și nu aveau posibilitatea să își trimită copiii la studii în școli performante. Copiii li se asigură toate condițiile, de la cazare, masă, ba chiar în cele 4 camere puse la dispoziția celor 25 de copii sînt și cîte 3 calculatoare conectate la internet.

"Copiii se bucură de un corp

profesoral de excepție, cu o încadrare foarte bună. Noi avem 10 ani de cînd am pornit cu prima generație de clasa a V-a, deci colegii mei nu vor preda pentru prima dată la gimnaziu. Sînt cadre didactice tinere, care au și acasă copii cam de aceeași vîrstă. Oferta noastră școlară include la cele două ore de tehnologie, una axată pe informatică. De asemenea, vor avea ca a doua limbă străină germana, prima limbă străină fiind engleza. Pentru germană nu va fi nici o problemă, pentru că ei pleacă de la zero, iar la

engleză se vor da unele teste inițiale, pentru a se pleca de la un nivel mediu. În privința cazării, am reușit să le asigurăm în 4 camere, care au fost mobilate complet cu mobilier nou, au fost zugrăvite, parchetate, igienizate complet. Le oferim masa la cantina noastră, unde mîncă și ceilalți copii. Diriginta, care va fi a doua mamă pentru ei, este o persoană cu experiență, profesor de biologie, Taina Grigoriu", a precizat Vasile Deaconu, directorul adjunct al Colegiului Național de Informatică.

Acesta a mai precizat că tinerii elevi vor avea program atît dimineața cît și după-amiaza: "Ne-am organizat ca după-amiaza să meargă în program "Școala după școală". Astfel, profesorii care predau la această clasă vor avea un program stabilit și pentru după-amiază, stabilit pe zile, cînd vor veni să facă anumite lecții. Deja am organizat pentru acest week-end grupuri de copii și de profesori să îi însoțească în oraș, în anumite puncte atractive, pentru a le arăta ce le poate oferi municipiul Piatra Neamț".

Hotel la Forestier

Fostul internat al Colegiului Tehnic Piatra Neamț va deveni hotel. De asemenea, cantina ce deservea odată tinerii cazați în internatul de la fostul Liceu Forestier va deveni restaurant.

Atît hotelul cît și restaurantul vor avea un circuit relativ închis.

Consilierii locali au aprobat schimbarea destinațiilor celor două clădiri din cantină și internat în restaurant, respectiv hotel. În hotel vor fi cazați sportivii care participă la competițiile organizate de către Liceul cu Program Sportiv. De asemenea, vor putea fi cazați și participanții la diversele manifestări pe care le organizează Primăria sau alte structuri din domeniul sportiv.

Decizia nu ar fi putut fi luată fără acordul

Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului. Astfel că a fost necesar și sprijinul Inspectoratului Școlar, care a făcut demersurile necesare la minister. În avizul conform, semnat de către fostul ministru Cristian Adomniței, se specifică faptul că "cele două clădiri pentru care se solicită schimbarea destinației nu mai sînt necesare Colegiului Tehnic deoarece elevii sînt cazați în campusul Colegiului Tehnic Gheorghe Cartianu. Spațiile solicitate nu mai sînt necesare cazării și mesei, astfel încît se vor utiliza pentru sportivii care participă la competițiile organizate de Primăria Piatra Neamț și de Liceul cu program Sportiv".

Cupa Bombo la fotbal și-a desemnat cîștigătorii

În a doua decadă a lunii octombrie, Colegiul Național de Informatică a organizat Cupa Bombo la fotbal - un eveniment în memoria lui Bogdan Bîndilă, un tînar elev al liceului care a plecat dintr-un timp mai devreme decît merita. Cupa a fost organizată pe parcursul unei săptămîni întregi, iar la final, a fost cîștigată chiar de băieții din clasa a XII-a în care trebuia să fie și el. La final, în timpul manifestărilor de premiere, tinerii au ținut mîna la inimă și au scăpat și cîteva lacrimi, în ciuda rugămintelor părintului lui Bogdan, care au spus că doresc să fie vorba de o cupă a bucuriei.

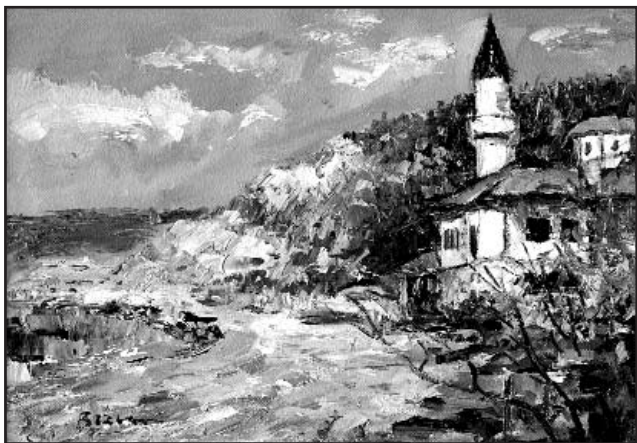
"Este a doua ediție a memorialului Bogdan Bîndilă și prima ediție a Cupei Bombo. Cupa aceasta va dăinui la noi în liceu, în Colegiul Național de Informatică și va fi transmisibilă celorlalte generații. Mulțumim participanților și invitaților", a declarat profesorul de sport care a urmărit buna desfășurare a competiției, Iani Almășan.

"Armonii de toamnă"

Școala nr. 2 din Piatra Neamț a găzduit o expoziție realizată de către elevii acestei unități de învățămînt. Elevii au prezentat tuturor vizitatorilor diverse obiecte, scenete de poveste, realizate exclusiv din legume. Copiii au transformat legumele în animale, pitici, case, chiar mașini sau avioane. Nu este prima dată cînd școala 2 organizează o astfel de manifestare.

"Expoziția "Armonii de toamnă" se află la cea de a 5-a ediție. Ea este organizată, de regulă, în preajma sărbătorii religioase "Sfîntul Dumitru". Prin această expoziție, realizată de elevii școlii noastre, la care participă marea majoritate a claselor, prin standuri proprii, dorim să aducem copiii mai aproape de natură, să îi mai scoatem din fața calculatorului. Dorim să mai citească o poveste pe care să o transpună în realitate prin produse, fructele toamnei. De fiecare dată ne impresionează imaginația copiilor. Ei sînt foarte dornici să facă și altceva înafară de a scrie și a învăța la orele de curs. Ne bucură că se implică foarte mult și mîmicile, bunicii copiilor de clasa I. La a 5-a ediție încă nu am intrat în rutină. Sperăm să nu intrăm în rutină și copiii de la școala noastră să se bucure cît mai mult de frumusețea toamnei", a declarat Ermilia Chiruța, directorul școlii 2.

Marius GHEGHICI

ARTE & MESERII □ ARTE & MESERII □ ARTE & MESERII □ ARTE & MESERII

Victor Ieronim Stoichita
Scurtă istorie a umbrei
traducere de Delia Razdolescu
2008, ediția a II-a

Oveche legendă povestită de Pliniu cel Bătrîn ne vorbește despre o fată din Corint pe care dragostea ar fi ajutat-o să inventeze pictura. În ajunul despărțirii de iubitul ei, fata are nemaivăzuta idee de a-i păstra imaginea trasînd pe un zid conturul umbrei celui gata de plecare. La naștere astfel prima pictură, a cărei încărcătură erotică și a cărei valoare de substitut simbolic al ființei iubite nu lasă nicio îndoială.

În mod paradoxal, acest minunat mit de origine a fost, de-a lungul istoriei artei occidentale, "uitat" sau poate în mod voit "ascuns". Cartea de fată își propune să reconstituie cauzele acestei ciudate amnezii și să

traseze istoria unui "rest". Lucrarea pleacă de la ideea conform căreia a reconstitui "istoria umbrei" este o modalitate de a rescrie istoria ascunsă a reprezentării occidentale.

puține, iar banii lipsesc din cont. Fratele Mog se prinde în hora revirimentului, dar trebuie să combată apetitul bolnav pentru literatura motivațională pe care-l are abatele, convins că diversii guru cu tiraje cosmice pot fi surse de inspirație și modele de urmat. Lucrurile

NOU LA HUMANITAS

Christopher Buckley, John Tierney
Dumnezeu mi-e broker
traducere de Razvan Nastase
2008, ediția I

Un fachir al bursei newyorkeze părăsește metropola și pleacă să se recalegă departe de lumea dezlănțuită. Ajuns la mănăstirea Cana, el devine fratele Mog (prescurtare de la "Mogul") și cunoaște un abate care vrea să-i folosească deprinderile pentru rentabilizarea așezămîntului. Căci mănăstirea Cana stă să cadă, resursele sunt

se complică odată cu descinderea la Cana a monseniorului Raffaello Maraviglia, personaj care nu-și merită numele și care nutrește o pasiune frenetică pentru vinurile de colecție și pentru meciurile lui AC Milan. Rezultatul este o farsă cu accente bufe, în care intervine la un moment dat și bratul lung al FBI-ului.

Ana Blandiana
Întoarcerea lui Arpagic
ilustrații de Livia Coloji
2008, ediția I

Un bestseller pentru cei mici. Vestitul motan Arpagic s-a întors!

Volumul de versuri Întoarcerea lui Arpagic de Ana Blandiana a fost vedeta tirgului de carte pentru copii Bookfest Junior. O carte mult așteptată, în care versurile delicate și pline de umor ale Anei Blandiana sunt minunat completate de ilustrațiile jucăușe ale

Liviei Coloji. O lume în care piersicile au hotărît să fie violete, prunele portocalii și furnicile poete, o grădină în care toate își fac de cap, de la planta cea mai mică și pînă la numeroasa familie pisicească, o stradă în care lupta pentru putere între maidanezi și maidaneze riscă să creeze anarhie... peste care stăpîn este, bineînțeles, motanul Arpagic.

ALTE APARIȚII
Vladimir Tescanu

Negru și roz
2008, ediția a II-a

Negru și roz s-a așternut (...) peste Palimpsest, întocmai ca autorul intrat în figura textuală a personajului său și a amintirilor - ficțiuni ale acestuia, istoria rescriindu-se mereu ca ficțiune, un text infinit, arătînd, pe urma lui Paul Valéry că «lumea există doar ca să fie scrisă într-o carte.» (Peter Quince, Negru și roz, Euphorion, 1,2 / 2001)

Selecție de Alexandra BURUIANĂ

PRAFUL ȘI PULBEREA

Din vremea lui Asachi, după Unirea Principatelor a existat la Piatra Neamț renumita Moară de Hîrtie. Ea a devenit ulterior o fabrică în toată regula. Dar, pentru că hîrtia e un produs căutat, s-a ridicat, mai apoi, fabrica pe care cei cu memorie mai lungă au cunoscut-o sub numele ce se voia sugestiv: Reconstrucția.

După 1990 s-a numit Pergodur, o pacoste periculoasă pentru mediu, care împrăștea aerul cu duhoare de hoit în zeamă de varză murată.

Folosea apa Bistriței - cea cîntată de poeți pentru undă-sclipitoare -, pe care o transformase într-o zoaie maronie cu bale groase și putoare de vomă. Nici o vietate nu putea să-și astîmpere setea cu otrava care vopsea pietrele cu mîzgă, iar peștii erau amintire povestită de moșnegi. Apa care hrănea un popor de necăjiți, dînd viață și frumusețe ținutului zimbriilor, era transformată într-un canal al dejecțiilor industriale și umane. Călătorului neavizat îi era scîrbă cînd își înmuia picioarele, temîndu-se să nu ia vreo pecingine. Privind șuvoiul de spume împrăștate în soarele verii, te cuprindea inevitabil minia și revolta, iar copiii credeau că-n valurile mizerabile se ascunde cine știe ce monstru cu bale otrăvitoare.

Producea - nu producea celuloză și hîrtie, dar de poluat, polua de mama focului. Ceaușescu a vizitat odată fabrica, prin anii 1970, fiind chiar

impresionat de grija conducerii pentru protejarea mediului. Chiar la intrarea în incintă, pe lîngă gardul de beton se plantaseră niște brazi falnici.

Aduși în preziua vizitei, cu tot cu rădăcini, erau înalți de 4-5 metri și cam ofiliți.

Cîrmaciul a mai întîrziat cîteva zile, căldura era mare, pomii s-au uscat. Descurcările, ce s-au gîndit?

- Să le dăm un verde-natur cu vermorelul!

Ceea ce s-a și făcut, delegația în frunte cu cîrmaciul a fost mulțumită, pupat toți Piața Independenței, felicitări, prime și decorații.

De nu era Uniunea Europeană ne desfățam și azi cu aceleași miasme. Dar cu monitorizarea nu te joci, iar Reconstrucția a tras oboanele. Ca niște măsele cariote, clădirile dărăpănate, cu geamuri sparte și copăcei crescuți printre uluce au făcut umbră pămîntului, ceva ani, pînă cînd bine s-a gîndit cineva să le șteargă din răboj. După un șir de bubuituri care au speriat copiii și cîinii vagabonzi, Reconstrucția s-a prăbușit! Avea rădăcini adînci, pîrdalnică, că a fost greu de surpat!

Unii, privitori de ocazie, au oftat, regretînd timpurile de glorie ale comunismului brazilor înverziti cu vermorelul. Au mai tras o dușcă de bere, dînd din mîini a lehamite și s-au retras la umbră, prin circumiore.

Deasupra cartierului un nor uriaș purta în jos, pe apele chinuite ale Bistriței, ce a mai rămas din Reconstrucția: praful și pulbera

Prof. dr. D. D. URSACHE

ASPECTE ALE MANIERISMULUI ÎN POEZIA BACOVIANĂ

(urmare din numărul trecut)

Spaima de moarte - obsesia dominantă - alungă poetul damnat la periferii, în preajma abatoarelor sau chiar... în cimitire, unde hăituitul se ascunde parcă de neant chiar în inima lui - „în cavou”, „lîngă mort” (Plumb). Consecvent bizarei autoterapii pe care o practică, Bacovia își înfrînge angoasele și obsesiile tocmai etalîndu-le, numindu-le.

E modul lui de a le înfrunța și desființa.

Și, pentru că însemnele morții sunt pretutindeni, poetul le numește iar și iar, „formula” sa lirică avînd la bază, în mod evident, principiul repetiției, procedeu tipic manierist.

Gramatical, principiul se bazează pe utilizarea unor adverbe - „iar”, „tot”, „și”, „mai” - pronume și adjective nehotărîte ale identității: „aceeași”, „așa”, „la fel”, ca și a prefixării cu „re-”. Tematic, ploaia, ninsoarea, moina sunt, și ele, forme ale repetiției, iar stilistic, epitetul folosit uneori adverbial are același rol: „secular”, „etern”, „la infinit”.

Această „repetiție cu variațiuni” devine, după opinia Alexandrei Indries, o „strategemă de salvare” prin care Bacovia își transferă spaimele în plan estetic, transformînd obsesia în procedeu.

În lucrarea Qu'est-ce que le symbolisme, Henri Peyre se referă la „manierismul acestei poezii crepusculare ce se voia fluidă și vapoasă”, sesizînd ca pe niște scări ale ei pletoara, produsă de prea multe clișee: „însuși simbolul a devenit o ghicitoare artificială, un fals mister și joc intelectual mai curînd decît o necesitate interioară, afectivă”. Cauzele acestei sărăcirii ar fi, după autorul citat, lipsa de fundament filozofic și chiar estetic ferm (conf. Henri Peyre, Qu'est-ce que le symbolisme,

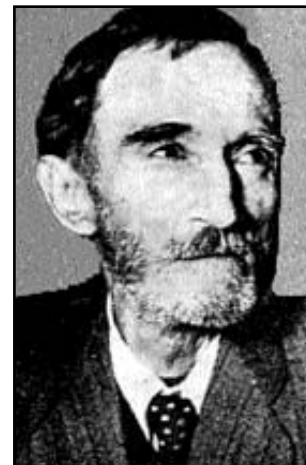
Presses Universitaires de France, cap. VI, 1974).

Simbolismul românesc are în comun cu parnasianismul gustul pentru artificial și spiritul citadin, obsesia monumentalului, a decorativului - în cazul lui Ion Minulescu și al lui Al. Macedonski.

Artificialitatea, în artă, se opune naturii, simbolismul fiind un curent literar prin excelență citadin. Natura e, prin urmare, contrafăcută, artificializată, ca peisaj, și prin viziune și limbaj (neologisme rare, prețioase, nume proprii sonore). Poetii simbolști sunt interesați de valoarea estetică a naturii. Așa cum s-a văzut anterior, principalul mijloc de artificializare a peisajului rămîne cromatica, asociată însă, la Bacovia, aproape întotdeauna cu un leitmotiv muzical. Sugestia vizuală și cea auditivă fuzionează sinestezic, căci, așa cum observa și Mihail Petroveanu, îndeobște aceste leitmotive muzicale se transformă în „nucleu coagulante ale poeziei” (conf. M. Petroveanu, Universul poetic bacovian, în George Bacovia, București, Editura pentru Literatură 1969, pag. 248).

Departate de a fi „un mijloc de reprezentare a lumii” (ibidem, pag. 248), ca în pastelurile propriu-zise, de aspect decorativ, culoarea îi servește poetului pentru crearea unei anumite stări de spirit, pierzîndu-și funcția calificantă, căci, în loc să reliefeze un obiect, în mod paradoxal, ea îi estompează conturul. Mihail Petroveanu scrie chiar despre o „tehnică a halucinației” în poezia bacoviană, constînd în reducerea la una, două culori fundamentale (sau tonuri complementare) și reluarea lor identică. Întregul peisaj este „contaminat” astfel de către subiectul liric, dar, spre deosebire de simbolști, care cultivau stări interioare difuze, vagi, pentru Bacovia culoarea fixează o obsesie - de obicei cea dominantă în lirica lui, după cum am văzut: a morții (fie că e vorba de alb - maculat de

„sînge animal”, de violetul „doliului cosmic” sau de negru).

Și iată cum o caracteristică asociată, de obicei, manierismului, dobîndește, trecută prin filtrul acutei sensibilități bacoviene, „o funcție existențială” (ibidem, pag. 254).

Despre caracterul profund filozofic al poeziei sale scria și Alexandru Buican. Spre deosebire de cele mai multe opinii critice reducionistas, ce tindeau să-i conteste poetului orice legătură cu transcendentul, criticul amintit consideră că sensibilitatea bacoviană e atît de profundă, încît devine pentru poet un adevărat „instrument de cunoaștere”.

E felul lui Bacovia de a „filosofa”: fără nici o emfază, suficiență ori aer de superioritate.

Explorînd alte zone decît cele tradiționale, e firesc ca poetul să-și adapteze și mijloacele, respingînd din instinct ostentația, „morga”:

*„În luncă medita un poet
cunoscut -
Părea că de oameni nu
mai încape
De-această întîmplare, atît
de rău mi-a părut.”*
(Șciintei galbene)

Anotimpurile, care-l copleșesc, buimăcîndu-l - mai ales primăvara, cu explozia ei de culori -, însemnele

extincției răspîndite pretutindeni, reverberarea la nesfîrșit a unor întîmplări oricît de mărunte într-o conștiință ulcerată suferind de toate disfuncțiile din univers, ar justifica, așadar, acea „distrifia a limbajului” la care se referea Ion Caraion, ca fiind forma cea mai adecvată de exprimare într-o lume „distrifică” ea însăși. O lume în care „senzorialitatea paroxistică” a poetului se asociază unei minți „structural filozofice, capabilă de cele mai profunde aventuri ale cunoașterii” (M. Petroveanu, op. cit., pag. 23).

Concluzia firească desprinsă din acest raționament ar fi că suprasaturația cromatică reflectată lexical prin repetarea obstinată a unui cuvînt nu exprimă opțiunea pentru un anume „stil”, o „manieră”, ci pur și simplu o sensibilitate ultragiată, în permanență defensivă față de ofensiva unei lumi ostile.

Fără pretenția de a fi clarificat problema manierismului în poezia bacoviană, cîteva concluzii se pot trage, totuși, în urma celor analizate: una ce se impune de la sine reaminteste un adevăr aproape axiomatic cu privire la imposibilitatea de a „prinde” în vreo formulă artistică sau alta poezia bacoviană, și în ultimă instanță, Poezia însăși.

O alta ar putea privi modalitatea absolut personală a raportării poetului la complexul concept de manierism, pe care îl absoarbe, asimilîndu-și-l, ca pe orice altă direcție estetică esențială pentru spiritul modern.

(Admițînd prezența manierismului în poezia bacoviană, s-ar cuveni făcute câteva necesare precizări: ca „șablon” estetic fondat pe principiul dominant al repetitivității, e aflat în mod ostentativ la Bacovia; a rămîne însă la acest nivel exterior, epidermic, ar fi simplist și ineficient.)

Prof. drd. Olimpia-Magda IFTIMIE

ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

TEATRUL TINERETULUI ȘI PUBLICUL SĂU

Fără nici o exagerare, putem să spunem că întîlnirea publicului pietrean cu Teatrul Tineretului a fost o sărbătoare continuă. Din 1968 (cînd am venit în Piatra Neamț), pînă în 1998 (cînd am plecat), am văzut toate premierele, pe unele în mod repetat, cu bucuria de a descoperi că fiecare spectacol este altfel decît precedentele, altul fiind și publicul spectator și întreg climatul evenimentului. Entuziaști ca mine erau mulți alții, prea mulți ca să-i pot numi aici.

Premierele erau evenimente de excepție, iar dezbaterea din jurul lor, foarte vie și interesantă: T.T.-ul răspundea, cu același entuziasm, așteptării publicului, solidar cu ceremoniile cvasi-secrete oficiale pe scenă, pe care le sorbea, înse-

tat de aflarea unui înțeles mai adînc, altul decît cel ce ni se servea, cu linguroiul, de propagația oficială. Împreună, sub cupola T.T.-ului, eram mai înțelegători, mai uniți și, parcă, mai buni.

Astfel, T.T.-ul și-a creat și modelat un public elevat, capabil să rezonanze la mesajele transmise de pe scenă; la rîndul său, publicul a arătat-nu numai prin constantă prezență - că dispune de premisele educaționale necesare decodificării mesajelor artistice ale operelor respective. Participînd, în cunoștință de cauză, la spectacol, publicul influența cumva desfășurarea acestuia, lucru evident celor ce revedeau spectacolul.

Spectacolele TT-ului - unele, foarte curajoase, încît ne miram

că au trecut de cenzură - ne puneau pe gînduri, ne transferau în altă lume, într-un univers necunoscut, cu care, uneori, ne identificam. Ne plăcea ceea ce vedeam și ne lăsam prinși de energia, de intensitatea trăirilor actoricești - care ne făceau să uităm, măcar temporar, mediocritatea din restul zilelor.

Ne-am strecurat și la unele repetiții, curioși să vedem cum se „face” un spectacol. Astfel (ca să dau un exemplu), l-am observat pe Radu Penciulescu pregătînd „Woyzeck”-ul, cu Mitică Popescu și n-o să uit niciodată cît de impresionantă mi s-a părut „bucătăria”; abia văzînd ceea ce am văzut, mi-am dat seama că, acolo, este nevoie nu numai de calitate și seriozitate, ci și de enorm de

multă muncă, de entuziasm, de fanatism al lucrului și de multe alte virtuți, neabănuite de cei dinafara teatrului.

Într-un cuvînt, aveam, cu scena, o relație afectivă de atracție, de simpatie, de apropiere spirituală: ne înțelegeam unii pe ceilalți, comunicam ușor, tocmai datorită compatibilității codurilor, capacității de interpretare și de înțelegere a acesteia. Actorii treceau rampa, iar noi îi primeam cu dragoste.

Mai mult decît de toate, ne bucuram de festivalurile T.T.-ului, sărbători ale unor reușite și ale omologării lor peste hotarele orașului și județului, deci al deprovincializării. Erau, evidente, pași înainte spre maturizarea artistică a trupei și

spre educația estetică a publicului: tot pietreanul știe că, aici, s-au impus actori, regizori și scenografi de seamă,

recunoscuți ca atare și peste hotare.

Am fost și sîntem mîndri de aceste prilejuri de sărbătoare, de celebrare și de rememorare a unor reușite artistice.

Mihai CIUBOTARU

Sionismul, dezbătut ca mișcare națională europeană, la ICR

Lansarea cărții lui Shmuel Almog, "Sionism și istorie. Creșterea unei noi conștiințe evreiești", la Institutul Cultural Român (ICR) din București, a fost însoțită de o discuție despre diferitele aspecte ale mișcării naționale a evreilor.

Cartea lui Shmuel Almog a fost lansată în România în seria manifestărilor care au marcat, anul acesta, cea de-a 60-a aniversare a statului Israel și cu o săptămână înainte de Ziua Holocaustului, sărbătorită pe 9 octombrie.

Gazda evenimentului a fost vicepreședintele ICR, Mircea Mihaies, iar printre participanții la eveniment s-au numărat conferențiarul universitar Măriuca Stanciu și Liviu Rotman, care semnează "Cuvântul înainte" al volumului, deputatul Aurel Vainer, președintele Federației Comunităților Evreiești din România, istoricul Andrei Oișteanu și Dorel Dorian.

Aurel Vainer a precizat că cea de-a 60-a aniversare a statului Israel a fost sărbătorită și în plenul Camerei Deputaților, printr-o declarație de solidaritate.

Deputatul a mai vorbit despre formarea statului Israel și modelul democratic pe care acesta îl reprezintă, precizând că parlamentul israelian numără mai mulți deputați arabi, care au dreptul de a-și vorbi propria limbă în ședințe.

Vainer a laudat volumul "Sionism și istorie. Creșterea unei noi conștiințe evreiești", lansat în limba română la ICR, pentru abordarea sionismului în profunzime, de la curent, ideologie pînă la crearea statului Israel. "Reîntoarcerea în Ierusalim, acest angajament, a devenit o realitate autentică a unui popor care nu-și uită rădăcinile", a spus Vainer.

Deputatul român a vorbit, însă, și despre comunitățile evreiești din România. "Patria este și patria română și patria ancestrală, Israel. În străinătate, ducem mesajul culturii române, dar din punctul de vedere al contribuției evreiești", a spus acesta.

Liviu Rotman a spus că traducerea cărții lui Shmuel Almog reprezintă un moment important pentru viața academică în general, în România. Pentru că, deși sionismul aparține, în primul rând, studiilor iudaice, este și "un proiect politic extraordinar, prin

această perioadă, cu anti-semitismul, împins pînă la pogromuri în estul continentului. Istoricul a mai vorbit și despre ideea pluralismului cuprins în sionism. "Sionismul este una dintre cele mai indiscipline mișcări naționale - o sută de curente care se luptă între ele", a spus acesta. Rotman a remarcat, de asemenea, că lui Almog nu îi scapă nici problema conflictelor arabo-evreiești și arabo-israelian, după 1948, determinate, potrivit istoricului, de nașterea a două mișcări naționale în același timp.

mișcarea sionistă, spunînd că acesta împarte în continuare evreii pe mai multe cîmpuri de luptă, dar la vremea constituirii sionismului, în spatele acestui pluralism, a stat o solidaritate, dată de imperativul salvării care se întrezărea. Vainer a remarcat, în schimb, că tocmai în acest pluralism își are vigoarea sionismul. Dorel Dorian a mai vorbit, citîndu-l pe Herzl, de o "înfrățire spirituală vitală între idealurile arabe și cele sioniste". "Unii cred că aceasta nu aparține acestui secol, nici măcar acestui mileniu, dar ea aparține lumii noastre", a încheiat Dorian.

Volumul "Sionism și istorie. Creșterea unei noi conștiințe evreiești", de Shmuel Almog, a fost publicat în limba română la Editura Hasefer, în traducerea lui George Weiner și Carmen Stanca.

În cadrul lansării organizate la ICR au fost proiectate imagini din albumul "Israel 60", realizat de Paula Litman, publicat de Editura Hasefer, care ilustrează trecutul și prezentul Israelului, la șase decenii de la crearea statului evreu.

Shmuel Almog, născut în 1926, la Berlin, profesor emeritus al Universității Ebraice din Ierusalim, se numără printre cercetătorii cei mai avizați ai iudaismului contemporan. "Sionism și istorie. Creșterea unei noi conștiințe evreiești", lucrare de referință în domeniul, a fost publicată prima oară în ebraică, în 1982, prima ediție engleză, scoasă de Magnus Press, datînd din 1987.

Traducerea de la Editura Hasefer, realizată de George Weiner și Carmen Stanca, cu un "Cuvânt înainte" semnat de Măriuca Stancu și o postfață de Liviu Rotman, reprezintă o ediție revizuită, cu o nouă introducere destinată de autor cititorilor mai puțin familiarizați cu istoria sionismului. (RED.)

capacitatea sa de mobilizare, și aparține istoriei gândirii politice", a spus Rotman. Acesta a mai remarcat și că sionismul s-a născut în Europa, iar întemeietorul acestui curent, Theodor Herzl, a fost unul dintre cei mai mari europeni ai vremii lui. Herzl a făcut deosebirea clară între mesianism și sionism, ca față modernă a iudaismului, consideră Rotman.

Acesta a mai insistat asupra ideii că sionismul este o mișcare națională născută în secolul al XIX-lea, caracterizată de lupta pentru constituirea statului național, în Europa, unde evreii din vestul continentului se confruntau, în

Istoricul Andrei Oișteanu a apreciat sionismul ca pe un "proiect politic ce avea toate ingredientele să devină o utopie". "A fost desenat pe hărți de intelectuali, presupunea întoarcerea într-o țară semi-desertică, pentru a aduce ferice generală. Faptul că acest proiect nebulos nu a fost o utopie a reprezentat un miracol", a spus Oișteanu. El a mai menționat, însă, că, în opinia sa, și sionismul lui Herzl și integrismul lui Moses Mendelssohn au constituit soluții care au funcționat și că "una nu trebuie neapărat să o ucidă pe cealaltă".

Dorel Dorian a revenit asupra pluralismului din

Educația între trecut și viitor

Într-o societate în care valorile se redefinesc și se restructurează, lucrările de specialitate ale distinsului profesor doctor Constantin Cucos vin să răspundă necesităților acute de educație în școala românească. Dintre numeroasele studii de pedagogie, prezint două apărute recent:

1. **Constantin Cucos, Educația. Iubire, edificare, desăvîrșire**, apărută la Editura Polirom, Iași, 2008

Îmbinînd generalul cu particularul și abstractul cu viața faptică, lucrarea reprezintă un alt mod de a vorbi despre educație.

Abordează teme diverse, vaste și de maximă actualitate precum: Educația - o relație privilegiată, Confluente și tradiții formative, Globalizare, tehnologizare, învățare, Pluralismul cultural și educația pentru acceptarea celuilalt, Cîteva probleme ale învățămîntului românesc, Formarea prin sine și prin alții, Spiritualitatea religioasă în școală, Statutul icoanelor în școli, Culturalizarea religioasă - o coordonată a învățămîntului românesc, Evocări pedagogice, fapt ce oferă studiului unitate.

Autorul este printre puținii pedagogi ai școlii contemporane de profil care acordă educației religioase atenția binemeritată, subliniind rolul formator al acesteia în educarea noilor generații.

Pluralismul cultural și efectele globalizării în educație sunt prezentate din perspectivele sociologică și pedagogică, situația actuală a învățămîntului românesc fiind atent radiografiată.

2. **Constantin Cucos, Teoria și metodologia evaluării**, Editura Polirom, Iași, 2008

Concepută ca o sursă și un suport interogativ asupra evaluării școlare, lucrarea se adresează atât studenților aflați în faza de pregătire inițială de la facultățile de profil sau care urmează cursurile modului pedagogic, cît și cadrelor didactice care participă la diferite stagii de formare continuă.

Trafind subiecte precum: Evaluarea randamentului școlar - componentă a demersului didactic, Procesualitatea evaluării. Ipostaze, funcții, caracteristici, Evaluarea competențelor și lumea valorilor, Relevanța evaluării într-o lume dinamică, Strategii de evaluare și notare, Factori ai variabilității aprecierii și notării, Testul docimologic - instrument de măsurare a rezultatelor școlare, acest ghid despre teoria și metodologia evaluării are ca principale finalități dobîndirea de cunoștințe și deprinderi specifice activității de evaluare școlară, însușirea unor criterii de selectare a metodelor evaluative tradiționale sau moderne, evitarea disfuncțiilor ce pot să apară în activitățile de evaluare, precum și creșterea autonomiei cadrelor didactice în gîndirea și aplicarea unor instrumente și tehnici de notare a performanțelor elevilor.

Exercițiile și temele de reflecție îi vor ajuta pe profesorii aflați în situația evaluării efective să identifice sau să creeze cele mai oportune dispozitive evaluative determinate de situația în cauză.

Drd. Mihai FLOROIA

ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

Mama Nata este pseudonimul doamnei Natalia Rusu, profesoară din Roman. S-a născut în Basarabia, la Tighina. A suportat odiseea războiului, trecînd Prutul de două ori spre inima țării, în 1940 și 1944, și o dată înapoi, bucuroasă pentru că se întorcea acasă, după ce Antonescu a ordonat armatei române, de la Piatra-Neamț, trecerea Prutului și eliberarea pămîntului luat din trupul țării. Acei ani i-au marcat viața și dorul de țară o va frămînta mereu. Cînd a fost posibil, după decembrie 1989, și-a exprimat simțămîntele în versuri și le-a publicat, în două volume, după puterile materiale ale autoarei. Ele se numesc *Poiana cu flori țirzii...* și *Basarabia, raza mea de soare*. Este atîta dor

cuprins între copertele acestor cărți!.. Dar nu numai dor ci și revoltă și dorință ca Prutul să nu mai fie hotar. *Peste unda apei lină/Prutul soarta și-o suspină./Peste vad adînc și lat/Mii de doruri îl străbat,(Podul de flori).* Dar mai întîi a fost: *La miezul nopții bat cu pumnul geam:/Vin rușii! strigă cineva din stradă./Vin rușii? Adunăm ceva în grabă/ Și prindem caii repede în ham.* Și după ce redă întreaga dramă a părăsirii locurilor natale pentru a doua oară, Natalia Rusu își exprimă pesimismul întoarcerii vreedată la Tighina, cetate ridicată de Ștefan pe Nistru, acolo unde erau hotarele Moldovei, Moldova unită apoi cu celelalte provincii surori. *Sunt ani de-atunci, de jale și de dor./ De soarta noastră nimeni nu mai știe./ Iar un lon, nu cred c-o să mai vie./ Să treacă Prutul ca dezrobitor.* Natalia Rusu încă mai speră, măcar poetic, că Basarabia va fi

a noastră, a românilor, Citiți acest Testament al Nataliei Rusu, pentru a înțelege toată durerea și dorința basarabenilor. *Ce pot să-ți las cînd toate-s pe sfîrșite - Un vers de doruri ruginite- Nu-ncape într-un act de moștenire.*

MAMA NATA

*Dar totuși aș dori să îmi aminte
Că dorm strămoși la porțile tighine
Și n-au hodi-nă-n ziduri și morminte
De cînd îi calcă hoardele străine.*

*Să îți în suflet sfîntă datorie
De-a strămuta pe Nistru iarăși vama.*

Aș vrea ca însăși tu să porți solia!

Acesta-i testamentul de la mama.

Suntem prea mici pentru un război așa mare și, fără a uita de testamentul Nataliei Rusu, mă

întorc la Mama Nata, cea care a scris două cărți excepționale pentru copii, cu poezii despre viețuitoarele necuvîntătoare, în limbajul nostru, viețuitoare ce ne înfrumusețează viața: despre berzele ce stau într-un picior, despre cărăbuș-jucăuș, *Doamna Buñiță*, despre *Cri-cri*, *Veveriță*, *Cuțu-Cuțu*, *Iepurilă...* Dar de ce să vă spun eu și să n-o las pe **Mama Nata** să vă spună prin versurile ce țin loc de introducere la a II-a carte dedicată copi-

ilor, ce poartă titlul **Cartea bucuriei mele**.

Am chemat în cartea-ai/Libelule și arici,/Vulpi șirete și pisoi,/Broaște cu picioare moi/ Și șopîrle, albinuțe,/Libelule, furnicute./Toate așteaptă ocotire,/ Grijă, milă și iubire./Și-am adus și niște mere/Adunate în panere/ Și cireșe cotnărești:/ Să mîncîci și să citești.

Prima carte scrisă, **Bucurie**, începe prin a-l întreba pe cititor, cititorul de-o șchioapă și ceva:

*Copile știi tu ce-nseamnă bucurie
Și unde să o cauți și unde s-o găsești?
E-un gîndăcel, o floare
Și-o viețuitoare,
Ce-s date ca-mpreună cu ele să trăiești.*

Cărțile sunt pline de metafore. Fiecare strop de viață, plantă sau animal, are un nume aparte. Mugurii sunt simburii mici de malahit, în petalele caisului s-a prins polei din razele de

soare, cîrțița este *Mic buldozer negricios*. *Mițu* (motanul) *Ține ochii închiși și toarce,/Fără fus și fără fire, /Depînînd o amintire...* Iepurele, botezat iepurilă, *Dintr-o tufă sare-n cale/ O blîniță cenușie iar Lula-libelula S-a desprins de nu știu unde /Și-n grădina mea pătrunde,/ Coborînd parcă din cer/Un micuț elicopter.*

Ariciul este *Un fel de castană țepoasă și sură O minge cu ace înfipte în ea.. Iar lucruciu este o spuză de scînteie*. Broasca testoasă este... o scoarță de lemn, pămîntie./ *Căuș răsturnat pe-un tîpșan de vilcea*, iar furnica nu este altceva decît o mîrgică. Și am putea număra încă alte multe definiții poetice despre lumea ce trece pe lîngă noi iar copiii sunt îndemnați să o cunoască, s-o ocrotească, să o iubească.

Emil BUCUREȘTEANU

REMEMORĂRI NEMȚENE - OCTOMBRIE 2008

○ octombrie 1936, în Revista „Preocupări didactice” din Piatra-Neamț, a apărut articolul „Idei călăuzitoare pentru munca culturală la sate” semnat de savantul sociolog Dimitrie Gusti, prieten cu profesorul pietrean Virgil Dobreanu.

● octombrie 1936, în Revista „Apostolul”, a fost prezentată elogios Revista „Calendarul Ostașului” editată de Regimentul 15 Războieni din Piatra-Neamț.

● octombrie-decembrie 1939, în Revista „Apostolul”, elevul normalist din clasa a VIII-a, pe atunci, prof. Alexandru Iftimie, de mai târziu, publica un articol intitulat „Limba noastră”, un rechizitoriu la adresa revizionismului maghiar.

● Între 1 octombrie 1881-28 februarie 1882, a fost revizor școlar de Neamț I. L. Caragiale. A locuit la Piatra-Neamț.

● Între 1 octombrie 1896-15 octombrie 1899, a apărut, la Piatra-Neamț, „Revista Societății Corpului Didactic din Județul Neamț”

● 4/1876, n. la Buhalnița, D. M. Cădere, profesor de fizică-chimie la Școala Normală „Vasile Lupu” din Iași, constructor al Cabanei „Dochia”.

● 4/1955, n. la Piatra-Neamț, Simion Purice (d. Piatra-Neamț, 1996), prof. univ. dr. la Facultatea de Medicină din București. S-a afirmat și ca teoretician în pedagogie.

● 5 octombrie, Ziua Mondială a Educației

● 10/1937, n. la Borlești, jud. Neamț, prof. de limba franceză Gheorghe Blaga (d. 30. 04. 2006), inspector școlar, animator cultural, redactor șef al Revistei „La Tazlău”.

● 16/1875, n. în com. Mălini, jud. Suceava, prof. Mihai Stamatîn, fost mulți ani director al Liceului „Petru Rareș” din Piatra-Neamț, inițiatorul Muzeului Regional „Cozla” (1920, în localul Liceului). În 1924, s-a așezat, la intrarea principală a școlii pe care a condus-o, un basorelief (alături de cel al lui Ion Negre) executat de sculptorul Mihail Onofrei.

● 18/1952, n. la Piatra-Neamț, prof. dr. în filozofie Dumitru D. Ursachi, autor al lucrării „Introducere în filosofia lui Lucian Blaga (2005) și a romanelor „Paradisul Papagalilor” (2006), „Pentagrama sau Ironia sorții” (2007).

● 19/1908, n. la Negrești, jud. Neamț, Dumitru Almaș (Ailincăi) scriitor, prof. univ. dr. la Facultatea de Istorie a Universității București.

● 21/1906, n. la Vinători, com. Dumbrava Roșie, prof. Haralambie Mihăilescu (d. 09. 03. 1992), poet, publicist, organizator de cenacluri literare.

● 25/1932, ora 2020, la emisiunea „Universitatea Radio”, istoricul Constantin Matasă a prezentat conferința „Ceahlăul, muntele vrăjii”.

● 26/1936, n. la Poiana, jud. Bacău, prof. Gheorghe Bunghez. A fost: președinte al Comitetului de Cultură și Artă al Jud. Neamț,

director al Teatrului Tineretului, director al Centrului de Librării (Actualul S. C. Bibliopolis) și a inițiat multe manifestări, ajunse în prezent la ediții de ordinul zecilor: Vacanțe Muzicale la Piatra-Neamț, Festivalul de Teatru, Festivalul de Artă Plastică „Lascăr Vorel”, Sadoveniana, Stagiunea permanentă a Filarmonicii „Moldova” din Iași la Piatra-Neamț, precum și editarea seriilor a II-a și a III-a a Revistei „Asachi”.

● 29/1996, d. la București, prof. Constantin Crișan (n. la Tîrgu-Neamț, 21. 11. 1939), absolvent al Liceului „Petru Rareș” din Piatra-Neamț, seria 1956, publicist, sociolog literar, estetician, autor al mai multor volume. Ultima carte, publicată post-mortem, „Eminescu versus Dumnezeu sau Blestemul în genunchi” (1999).

● 30/1843, n. la Borlești, jud. Neamț, Ștefan Virgolici (d. 29 iulie 1897), primul profesor de limbi străine al Universității din Iași.

● 30/1932, Festivitate Națională, la Mănăstirea Bistrița, de sărbătorire a 500 de ani de la moartea lui Alexandru cel Bun. Au participat: Regele Carol al II-lea, membri ai Guvernului României (primul ministru Iuliu Maniu, ministrul Învățămîntului Dimitrie Gusti), numeroși oameni de cultură, între care Nicolae Iorga, cel care a condus lucrările de deschidere a mormintului Marelui Voievod. A impresionat corul elevilor pietreți condus de muzicologul George Breazul, rectorul Conservatorului din București și Gheorghe Dimitrie, profesor la Școala Normală „Gheorghe Asachi” din Piatra-Neamț.

LA PROFI DA, LA NOI BA!

Vacanța a fost pusă în cui cam demultișor. A reintrat școala pe făgașul normal? Se pare că nu. Argumente? Încadrările cadrelor didactice nu sunt perfectate. Nu toți dascălii s-au întors la catedră de prin cele țări străine. Orarul încă se schimbă de la zi la zi. Orele se fac pe sărite. Citește: din 5 doar 3. Prima și ultima, niet! Încă mai lipsesc manualele școlare chiar și după decartare. Mai ales la licee, la clasele mari, unde trebuie cumpărate de părinți. O carte de limba franceză de clasa a XI-a, costă 25 de lei. Scump doamnă, scump! Mai ales la scumprile de toamnă.

Pactul de educație lansat pe vremea lui Adomniței cu surle și tobe, a intrat în faza colapsului. Deși a fost semnat și susținut de toate partidele politice. Cîrcotașii zic că respectivul Pact a fost conceput pentru mass-media și pentru a obține voturi. Cît mai multe voturi, cîtă alegere bat la ușă. Adică, e un fel de aburcă politică. „Tot ce se respiră în România este politică”, spunea deunăzi un secretar de stat din MECT. (v. tribuna Învățămîntului din 11- 28 august, p. 3). O dovadă? Ultimul „bac”, așa cum a fost. Alte dovezi? Teza cu subiect unic. Și nu numai! Foarte multe măsuri reformiste sunt lovite de nădăd în foarte scurt timp după lansare. În Educație, momentul zero este un vis, o iluzie, o căruță de vorbe goale. Școala românească nu mai este performantă. Elevii sunt îndopați cu Internet libertin și limbaj violent-pornografic. Pretinsele măsuri purificatoare au efectul unei injecții făcute cu apă de ploaie. Exemple? Interzicerea de a comenta, pozitiv sau negativ, „bac”- ul la care au participat ca profesori evaluatori. Vrei să faci parte din comisie, trebuie să te cheme dl. Strutu. Traducere? Taci, nu vezi, nu auzi. Corectezi o sută de ani. Cîrții, critici pe cei din Educație, adio comisie. Pe vecie. Neam din neamul tău nu mai...

La ora actuală, în toate cancelariile din școli, nu se discută decît problema majorării salariale cu 50 la sută. Urmarea? Cadrele didactice au devenit cea mai antipatică categorie socială din țară. Celelalte categorii bugetare sunt scandalizate și cer și ei. De ce „profesorii da și noi ba”? Chiar așa, de ce domnilor? Politică dezbinării continuă. Nimeni nu vrea să înțeleagă că fița bugetară nu mai are lapte. O veste bună? Educația a scăpat de cea mai grea povară, de inginerul constructor Adomniței, pe motiv de lipsă de strategie în politică. Oare?

Dumitru RUSU

Pe data de 23 octombrie 2008 a avut loc vizita reprezentanților Comitetului Național Român - Drepturile Copilului la Școlile din comuna Doljești, zonă afectată de inundațiile din vara acestui an. Din componența delegației au făcut parte: Genevieve Colot, deputat în Parlamentul Franței și primar al localității Saint-Cyr sous Dourdan, Hubert Hinschberger, președinte al Asociației franceze „Solidarite Roumanie”, George Calin, președinte executiv al CNR-DC, Alecsandru Lupu, secretar general al CNR-DC.

Printre darurile oferite celor peste 100 de elevi au fost: îmbrăcăminte, încălțăminte, materiale medicale, rechizite, table școlare, materiale de dezinsecție, cărți, CD-uri pentru învățarea limbii franceze, fulare, căciuli, săpun lichid, jucării etc.

Legătură de suflet

La căminul cultural din Doljești, elevii Școlii de Arte și Meserii „Gh. Pătrașcu” din Buruienesti au prezentat un mic spectacol artistic (dansuri populare românești, dansuri moderne franceze, cîntece și poezii în limba franceză), fapt ce a impresionat delegația.

Acțiunea s-a desfășurat cu sprijinul Prefecturii Neamț (reprezentant Silvia Apostol), din partea Inspectoratului Școlar Județean Neamț participînd domniile inspectori: Elena Ciurea, Cristina Grigori și Mihai Floroiaia.

Considerînd activitatea de un real succes, mulțumim pe această cale tuturor celor care s-au implicat activ în buna desfășurare a acesteia, alinînd pentru un timp sufletele celor năpăstuiți.

Drd. Mihai FLOROIAIA

DE CE PROSTUL E FUDUL

La medic e coadă, nevoie mare. Unul suspină, altul tusește, altul oftează. Un butoi de nervi.

În cabinetul său, doamna în halat alb, scrobît, pomădată și fardată, își privește pacientul cu un sictir fără leac. Mai încearcă să-l alunge, sorbind din cafeluță, dar mai rău se enervează, așa că-i aruncă asistentei cîteva vorbe de dulce, fiindcă este o țoapă proastă căreia nici zeama asta de căcat nu-i iese cum trebuie...

Țoapa tace mîlc, cu capul în registrul în care trece datele pacientului: numele, prenumele, vîrsta, domiciliul, locul de muncă. Asiguratul îi întinde, cu o mînă tremurîndă, adeverința. Are toate cotizațiile la zi, a plătit statului lună de lună, este în regulă și crede că pentru suma dată ar avea dreptul la un tratament regesc. Cu atît mai mult, acum, în prag de pensionare, căci n-a prea călcat pragul doctorilor. Ce să-i faci, mașinăria s-a uzat, i-ar trebui nițică îngrijire, poate și un concediu medical, dar nu se îndură, nu de bani, dă-i naibii, că mai sărac ca acum, vorba lui Ion Creangă... Se

gîndește însă la copii, la teze, la încheierea mediilor, cum să-i lase el de izbeliște?

Oftează și-și dă jos paltonul, țînîndu-l în brațe, fiindcă în cuier stau, claie peste grămadă, tot felul de papornîțe. Iaca, el nu a luat nimic de-acasă, deși nevastă-sa i-a atras atenția, că nu se cuvinea, așa, cu mîna goală...Atunci s-a repezit să-i zică, ce, adică mie-mi aduce vreun părinte sau vreun copil, plocoane? El își face datoria și gata! Ba nu, nu-i gata, după cîtă muncă voluntară face, că oricum, bucata de suflet pe care o dă fiecărei generații, nu poate fi plătită cu nimic.

Acum însă, i-a pierit dîrzenia. Nu din pricina durerii, cît a privirii cercetătoare cu care îl măsoară doamna, țuguindu-și buzele și suflînd în ceașca aburîndă. A auzit că rablagitul, care se leagănă de pe un picior pe altul, este profesor și nu poate scăpa prilejul:

- Ce stai, dom'le, ca popîndăul? Lasă-ți toalele pe scăunelul de acolo. Așa! la spune, și zici că ești profesor?

- Da doamnă, de patruzeci de ani.

- Ce spui, brava, ai apucat ceva, - dă din cap doamna, ștergîndu-și, delicat, colțurile guriței, tencuite cu ruj „Chanel”.

- Halal să vă fie, că nu vă mai ajunge, am dat un purcoi de bani pentru cărți și rechizite, echipamentul de sport m-a uscat, - că al meu nu poartă decît de firmă, - unde-i școala gratuită? Numai minciuni! Măcar dacă s-ar învăța, ca lumea, că mă omorîți cu meditațiile!

- Știți, eu sunt dascăl de matematică, a încercat s-o dreagă pacientul neinspirat, dar mai rău a făcut.

Trîntind, ceașca de tăblia mesei, doamna a bulbucat ochii, singele i s-a urcat la cap, explodînd:

- Aha, de matematică zici? Păi, al de ține mi-ați mîncat sufletul. Matematică și iar matematică, fizică, chimie, istorie, filozofie, la ce dracul or fi trebuind toate, astea că mie nu mi-au fost de nici un folos. M-au torturat toți hodorigii cu buchiseala unor țimpenii, iar acum veniți să vă fac sănătoși, așa-i că s-a întors roata? Iaca, mi-a venit și mie apa la moară!

Bătrînelul tăcea și transpira. Și-a șters ochelarii cu aer absent, a motolotit batista, privind în pămînt, parcă încerca să numere plăcile de gresie. Și-a netezit chelia, sălîndu-și paltonul pe umeri.

Doamna l-a privit mirată, pe cînd bătrînelul dascăl a suspinat:

- Aveți dreptate, doamnă doctor, hodorigii aceia au greșit, n-au făcut ce trebuiau să facă. Și eu am greșit, crezînd că vin la doctor.

În urma lui, doamna și-a mai turnat o ceașcă, mormăind contrariată:

- Uite cine-și permite să-mi dea mie replici! S-o fi ținzind la el, la clasă.

Dascălul coboară scările Policlinicii, încet, țînîndu-se de balustradă. Suride și clatină din cap. Trecătorii îl privesc cu invidie, crezînd că cine știe ce rezultat încurajator i-a dat doamna.

De fapt, bătrînelul dascăl se gîndea la altceva: oare de ce prostul trebuie să fie și fudul!?

Oricîtă matematică ar fi știut tot nu-l putea ajuta să rezolve ecuația.

Prof. dr. D. D. URSACHE

Textele se pot trimite și pe adresa revista_apostolul@yahoo.com

APOSTOLUL
REVISTĂ EDITATĂ DE
SINDICATUL
ÎNVĂȚĂMÎNT
NEAMȚ
ISSN - 1582-3121
Redacția și administrația:
str. Petru Rareș nr. 24,
tel/fax: 22.53.32, Piatra
Neamț

Prețul: 1 LEU